

คู่มือวินัย และการรักษาวินัย
ของพนักงานส่วนท้องถิ่น ลูกจ้างประจำ
และพนักงานจ้าง

คู่มือวินัย และการรักษาวินัย
ของพนักงานส่วนท้องถิ่น ลูกจ้างประจำและพนักงานจ้าง

จัดทำโดย
งานนิติการ สำนักงานปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลเขาพระ
อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
คำอธิบาย	1-2
นิยามศัพท์	3-4
ความหมาย	4-5
วินัยและการรักษาวินัย	5-48
การลงโทษ	100-106

ภาคผนวก

- ประกาศ ก.อบต. จังหวัดนครนายก หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. 2559 ลว 1 ก.พ. 59

- ประกาศ ก.อบต. จังหวัดนครนายก หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการสอบสวน การลงโทษทางวินัย ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2562 ลว 31 กรกฎาคม 2562

- ประกาศ ก.อบต. จังหวัดนครนายก หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการสอบสวน การลงโทษทางวินัย ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2563 ลว 31 ม.ค. 63

คำนำ

คู่มือวินัยและการรักษาวินัยของพนักงานส่วนท้องถิ่น ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครนายก พ.ศ. 2559 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับปัจจุบันเล่มนี้มีสาระสำคัญ ประกอบด้วยความรู้เกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย การกระทำ อันเป็นข้อปฏิบัติ การไม่กระทำการอันเป็นข้อห้ามปฏิบัติ การกระทำที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และข้อควรรู้เกี่ยวกับวินัย ข้าราชการพร้อมยกตัวอย่างประกอบ โดยได้จัดทำขึ้นเพื่อ วัตถุประสงค์ในการเสริมสร้างและพัฒนาพนักงานเจ้าหน้าที่ของ องค์การบริหารส่วนตำบลเขาพระให้ได้รับความรู้ความเข้าใจและ ปฏิบัติตนได้อย่างมีวินัยโดยกระทำการอันเป็นข้อปฏิบัติและไม่ กระทำการอันเป็นข้อห้ามปฏิบัติ

นางสาวณัฐธนารีย์ แพทยานันท์
นิติกรชำนาญการ
มิถุนายน 2566

คำอธิบาย

พนักงานส่วนตำบล สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเขาพระ ได้แก่ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเขาพระ หัวหน้าส่วนราชการ เช่น ผู้อำนวยการกองต่างๆ เช่น ผู้อำนวยการกองช่าง ผู้อำนวยการกองคลัง พนักงานส่วนตำบล ได้แก่ ข้าราชการที่ปฏิบัติงานในองค์กร ดังนั้น พนักงานส่วนตำบลต้องรักษาวินัยอย่างเคร่งครัด ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล (ก.อบต.จังหวัด) ลูกจ้างประจำ หมายถึง ลูกจ้างรายเดือน รายวัน และรายชั่วโมงที่จ้างไว้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะประจำโดยไม่มีกำหนดเวลาจ้างตามอัตราและจำนวนที่กำหนดไว้และรับเงินค่าจ้างจากงบประมาณหมวดค่าจ้างชั่วคราวหรือจากยอดเงินอื่นใด ลูกจ้างประจำจึงต้องรักษาวินัยโดยเคร่งครัด ตามที่กำหนดไว้เป็นข้อห้ามหรือข้อปฏิบัติ ตาม หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัยของพนักงานส่วนตำบลตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล (ก.อบต.จังหวัด) ที่คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล (ก.อบต.จังหวัด) กำหนดไว้เช่นเดียวกัน

ส่วนพนักงานจ้าง ประกอบด้วย พนักงานจ้างตามภารกิจ พนักงานจ้างผู้เชี่ยวชาญพิเศษ และพนักงานจ้างทั่วไป ซึ่งต่อสัญญาทุก 4 ปี, 3 ปี หรือ 1 ปี แล้วแต่ผู้บริหารพิจารณา กำหนด พนักงานจ้างล้วนแต่จะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับ ข้อห้ามต่างๆ เกี่ยวกับวินัย และจะต้องรักษาวินัยโดยเคร่งครัด ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครนายก เรื่องหลักเกณฑ์และเงื่อนไข

การสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. 2559 และประกาศ คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครนายก เรื่อง หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขเกี่ยวกับพนักงานจ้าง พ.ศ. 2547 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2559 เช่นเดียวกัน

ส่วนพนักงานจ้างเหมา มีหน้าที่ปฏิบัติตามข้อห้ามข้อปฏิบัติ ตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้างเท่านั้น โดยหากกระทำความผิดอย่างใดเป็นดุลพินิจของผู้บริหารที่จะดำเนินการยกเลิกสัญญาจ้างหรือไม่ ตามที่กฎหมายกำหนด โดยมีได้มีกรณีที่จะต้องถูกดำเนินการทาง วินัยกับพนักงานจ้างเหมาเหมือนเช่นพนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำและพนักงานจ้างดังกล่าวแต่อย่างใด

ดังนั้น เป็นเรื่องที่น่าสนใจอย่างมาก ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาพระ จำเป็นจะต้องมีความรู้และ ศึกษาเกี่ยวกับวินัยดังกล่าวเพื่อป้องกันไม่ให้ตนเองกระทำผิดและ สามารถตักเตือน ทักท้วงเพื่อพนักงานเจ้าหน้าที่อื่นๆ มิให้กระทำ ความผิดได้อีกด้วย

นิยามศัพท์

"องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น" หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด

"พนักงานส่วนท้องถิ่น" หมายถึง ข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานเทศบาล

"พนักงานส่วนตำบล" ให้ความหมายรวมถึง พนักงานครูองค์การบริหารส่วนตำบลและบุคลากรทางการศึกษาในองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นด้วย

"ลูกจ้างประจำ" หมายความว่า ลูกจ้างรายเดือน รายวัน รายชั่วโมงที่จ้างไว้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะประจำโดยไม่มีกำหนดเวลาไว้ และรับเงินค่าจ้างจากงบประมาณหมวดค่าจ้างประจำองค์การบริหารส่วนตำบล หรือหมวดเงินอุดหนุนของรัฐบาลด้วย

"พนักงานจ้างตามภารกิจ" หมายความว่า พนักงานจ้างที่มีลักษณะงานเป็นการส่งเสริมหรือสนับสนุนการทำงานของพนักงานส่วนตำบล หรืองานที่ต้องใช้ทักษะเฉพาะบุคคล

"พนักงานจ้างผู้เชี่ยวชาญพิเศษ" หมายความว่า พนักงานจ้างที่มีลักษณะงานเป็นที่ปรึกษาโดยเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษ หรือความชำนาญเป็นพิเศษ หรือวิชาชีพนเฉพาะพิเศษเฉพาะด้าน อันเป็นที่ยอมรับในวงการวิชาการหรือวงการในงานที่เกี่ยวข้องกับภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านนั้นๆ

"พนักงานจ้างทั่วไป" หมายความว่า พนักงานจ้างที่มีลักษณะงานเป็นงานใช้แรงงานทั่วไป ซึ่งไม่ต้องใช้ความรู้หรือทักษะ

เฉพาะด้านในการปฏิบัติงาน และมีระยะเวลาการจ้าง ในช่วงสั้นๆ ไม่เกิน 1 ปี

"ผู้บริหารท้องถิ่น" หมายถึง นายกองค์การบริหารส่วนตำบล นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

"ลดชั้นเงินเดือน" หมายความว่า การลดชั้นเงินเดือนสำหรับพนักงานส่วนตำบล และการลดเงินเดือนสำหรับพนักงานครูและบุคลากรทางการศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบล

ความหมาย

"วินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น" แยกพิจารณาออกได้เป็น 2 ความหมาย คือ

1. หมายถึง ระเบียบ กฎเกณฑ์ แบบแผนความประพฤติที่ทางราชการกำหนดให้พนักงานส่วนท้องถิ่นจะต้องยึดถือหรือปฏิบัติ

2. หมายถึง ลักษณะเชิงพฤติกรรมที่พนักงานส่วนท้องถิ่นแสดงออกมาในทางที่ถูกที่ควรเป็นการควบคุม

ตนเองให้แสดงพฤติกรรมที่ถูกระเบียบ หลักเกณฑ์ หรือแบบแผนที่ทางราชการกำหนดไว้

ดังนั้น วินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น หมายถึง แบบแผนความประพฤติที่กำหนดให้พนักงานส่วนท้องถิ่น

พึงควบคุมตนเอง และควบคุมผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาให้
ประพฤติหรือปฏิบัติตามที่กำหนดไว้

วินัยและการรักษาวินัย

ให้พนักงานส่วนท้องถิ่นพึงยึดถือเป็นแบบแผนในการ
ควบคุมความประพฤติ ซึ่งพนักงานส่วนท้องถิ่นต้องรักษาวินัย
ตามที่กำหนดเป็นข้อห้ามและข้อปฏิบัติโดยเคร่งครัดอยู่เสมอ ดังนี้

ข้อ 1 พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องสนับสนุนการปกครอง
ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตาม
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

จุดมุ่งหมายของวินัยข้อนี้ก็เพื่อต้องการให้พนักงานส่วน
ท้องถิ่นให้ความร่วมมือร่วมใจกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและ
รัฐบาลในการปกครองประเทศอย่างเต็มที่โดยไม่คัดค้านการปกครอง
ในระบอบนี้ไม่ฝักใฝ่ในระบอบอื่นและไม่ละเลยหน้าที่ของตนที่
จะต้องปฏิบัติเพื่อเป็นการสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย
อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย

การกระทำที่เป็นการสนับสนุนการปกครองระบอบ
ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจนั้นอาจแสดงออกมาได้ทั้ง
ทางกายและทางวาจาการกระทำที่เป็นการไม่สนับสนุนการปกครอง
ระบอบประชาธิปไตยดังกล่าวเป็นความผิดวินัยที่ไม่ร้ายแรงเว้นแต่

การกระทำนั้นจะเป็นการกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือเป็นการกระทำที่ถือได้ว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงหรือ เป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบหรือมติ คณะรัฐมนตรีจนเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงจึงจะ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีบุคคลจะเข้ารับการบรรจุเป็น พนักงานส่วนท้องถิ่นแต่ไม่มีลักษณะตามข้อ ๒ นี้จะถือว่าเป็นผู้ขาด คุณสมบัติทั่วไปถ้าเป็นกรณีขาดคุณสมบัติตามข้อนี้ก่อนวันบรรจุ เข้ารับราชการและความเพิกปรากฏขึ้นก็ต้องสั่งให้ออกจาก ราชการฐานขาดคุณสมบัติโดยพลันแต่ถ้าเป็นกรณีขาดคุณสมบัติ ดังกล่าวภายหลังบรรจุเข้ารับราชการแล้วกล่าวคือแต่เดิมก่อนบรรจุ เข้ารับราชการก็เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ไทยที่อยู่ แต่เมื่อบรรจุเข้ารับราชการแล้วจึงไม่เลื่อมใสเช่นนี้จะสั่งให้ ออกจากฐานขาดคุณสมบัติหาได้ไม่แต่เป็นกรณีที่จะต้องพิจารณา ดำเนินการทางวินัยฐานไม่สนับสนุนการปกครองระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจซึ่งจะลงโทษสถานใดหรือ จะสั่งให้ออกจากราชการฐานประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง หน้าที่ราชการได้หรือไม่ประการใดจะต้องพิจารณาปรับบทให้ถูกต้อง และเหมาะสมตามควรแก่กรณี โดยคำนึงถึงข้อเท็จจริงและหลักที่จะ ใช้ในการวินิจฉัยด้วย

ข้อ 2 พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรมห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริตเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในวรรคหนึ่งคำว่า "หน้าที่ราชการ" หมายความว่าหน้าที่ที่เป็นราชการโดยตรงเท่านั้นหากเป็นหน้าที่อื่นที่ไม่ใช่ราชการโดยตรง เช่นการปฏิบัติหน้าที่อื่นในรัฐวิสาหกิจหรือองค์การของรัฐ เป็นต้น ก็ไม่อยู่ในความหมายของคำว่า "หน้าที่ราชการ" ตามข้อนี้ เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติเพิ่มเติมว่าในกรณีที่พนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับแต่งตั้งหรือได้รับมอบหมายโดยกฎหมายหรือโดยคณะรัฐมนตรีหรือโดยคำสั่งของผู้บังคับบัญชาให้ไปปฏิบัติหน้าที่ในรัฐวิสาหกิจหรือองค์การของรัฐหรือหน่วยงานใดว่าให้ถือเป็น การไปปฏิบัติหน้าที่ราชการไว้โดยชัดแจ้งการปฏิบัติหน้าที่ราชการนั้นพนักงานส่วนท้องถิ่นผู้มีหน้าที่จะปฏิบัติหน้าที่อยู่ในสถานที่ราชการหรือนอกสถานที่ราชการก็ได้ถ้าไม่มีกฎหมายบังคับไว้โดยเฉพาะว่าต้องปฏิบัติในสถานที่ราชการและการปฏิบัติหน้าที่ราชการนั้นไม่จำเป็นจะต้องปฏิบัติในวันและเวลาทำงานตามปกติเสมอไปอาจปฏิบัติในวันหยุดราชการหรือนอกเวลาที่กำหนดให้ปฏิบัติราชการตามปกติก็ได้การพิจารณาว่าพนักงานส่วนท้องถิ่นผู้ใด มีหน้าที่ราชการ ในเรื่องใดหรือไม่นั้น มีแนวทางพิจารณาบางประการ ดังนี้

1. พิจารณาจากกฎหมาย มาตรฐานทั่วไป หรือระเบียบที่กำหนดหน้าที่ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

2. พิจารณาจากมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง ในมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการกำหนดตำแหน่งได้แสดงหน้าที่และความรับผิดชอบของตำแหน่งต่างๆไว้เมื่อใครดำรงตำแหน่งใดก็ย่อมมีหน้าที่ตามที่กำหนดไว้

3. พิจารณาจากคำสั่ง หรือการมอบหมายของผู้บังคับบัญชา แม้จะไม่มีกฎหมายหรือมาตรฐานกำหนดตำแหน่งกำหนดให้เป็นที่ไว้ แต่ถ้าผู้บังคับบัญชาสั่งให้ผู้ใดทำหน้าที่ใดหรือมอบหมายหน้าที่ใดให้ผู้ใดปฏิบัติภายใต้ขอบเขตอำนาจของผู้บังคับบัญชา ก็ย่อมเป็น หน้าที่ราชการของผู้ที่ได้รับคำสั่งหรือรับมอบหมายนั้นที่จะต้องรับผิดชอบตามนั้นการมอบหมายอำนาจเป็นลายลักษณ์อักษรหรือมอบหมายด้วยวาจา

4. พิจารณาจากพฤตินัย โดยพิจารณาจากการที่พนักงานส่วนท้องถิ่นสมัครใจเข้าผูกพันตนเองยอมรับเป็นหน้าที่ราชการที่ตนต้องรับผิดชอบ

คำว่า "ซื่อสัตย์" หมายความว่า ปฏิบัติอย่างตรงไปตรงมา ไม่คดโกง ไม่หลอกลวง

คำว่า "สุจริต" หมายความว่า ปฏิบัติด้วยความมุ่งหมายในทางที่ดีที่ชอบตามคลองธรรม

คำว่า "เที่ยงธรรม" หมายความว่า ปฏิบัติโดยไม่ลำเอียง ในวรรณคดี การพิจารณาว่าผู้ใดกระทำผิดวินัยตามวรรคนี้หรือไม่

จะต้องพิจารณาในเบื้องต้นว่า ผู้นั้นมีอำนาจหน้าที่ราชการ ในเรื่องนั้นหรือไม่ หากได้ความว่าผู้นั้นมีอำนาจหน้าที่ราชการในเรื่องนั้นจึงจะพิจารณาต่อไปว่า ผู้นั้นได้อาศัยอำนาจหน้าที่นั้น หรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่นั้นหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่นหรือไม่ และการอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการนั้น ไม่จำเป็นจะต้องทำโดยตรง เพียงแต่ยอมให้ผู้อื่นทำ หรือแม้แต่โดยทางอ้อมก็เข้าข่ายเป็นความผิด

ในวรรคสาม เป็นการกำหนดลักษณะความผิดวินัยที่ร้ายแรงอย่างหนึ่งในฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการโดยให้นิยามหรือความหมายของการทุจริตต่อหน้าที่ราชการไว้ด้วยการกระทำอย่างใด จึงจะเข้าข่ายเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ซึ่งเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง การกระทำที่จะเป็นการกระทำผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการตามความในข้อ 2 วรรคสามนี้จะเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนวรรคหนึ่ง หรือวรรคสองมาแล้ว แต่การกระทำผิดตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองนั้นเป็นความผิดวินัยที่ไม่ร้ายแรง กรณีจะเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงก็ต่อเมื่อเข้าเกณฑ์ตามวรรคสามนี้ด้วยและการที่จะพิจารณาว่าการกระทำผิดวินัยเช่นใด จะเป็นกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามข้อ 2 วรรคสามนี้ หรือไม่นั้น มีองค์ประกอบในการ พิจารณา 4 ประการคือ

1. ต้องมีหน้าที่ราชการที่จะต้องปฏิบัติ
2. ได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการไปโดยมิชอบ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ

3. เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มีควรได้

4. โดยมีเจตนาทุจริตผู้กระทำความผิดจะต้องมีการกระทำครบทั้ง 4 องค์ประกอบจึงจะเป็นการกระทำความผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการโดยอาจแยกอธิบายได้ ดังนี้

(1) ต้องมีหน้าที่ราชการที่จะต้องปฏิบัติ ซึ่งได้กล่าวไว้ในข้อ 3 บรรทัดหนึ่งข้างต้น แล้ว

(2) ได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการไปโดยมิชอบหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ

คำว่า "ปฏิบัติหน้าที่ราชการ" หมายความว่า ได้มีการกระทำลงไปแล้ว

คำว่า "ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ"

หมายความว่า มีหน้าที่ราชการที่จะต้องปฏิบัติแต่ผู้นั้นไม่ปฏิบัติหรืองดเว้นไม่กระทำการตามหน้าที่ การที่ไม่ปฏิบัติหรืองดเว้นไม่กระทำการตามหน้าที่นั้นจะเป็นความผิดฐานทุจริตหน้าที่ราชการต่อหน้าที่ราชการก็ต่อเมื่อได้กระทำโดยเป็นการจงใจที่จะไม่ปฏิบัติตามหน้าที่โดยปราศจากอำนาจที่จะอ้างได้ตามกฎหมายมาตรฐานทั่วไปกฎระเบียบ หรือข้อบังคับ แต่ถ้าเป็นเรื่องที่ปล่อยประละเลยก็ยังไม่ถือว่าเป็นการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการที่จะเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ส่วนจะเป็นความผิดฐานใด ต้องพิจารณาข้อเท็จจริงเป็นเรื่องๆ ไป

การที่พนักงานส่วนท้องถิ่นได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการที่จะเป็นการทุจริตต่อหน้าที่

ราชการนี้จะต้องเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วย

คำว่า **"มิชอบ"** หมายความว่า ไม่เป็นไปตามกฎหมาย มาตรฐานทั่วไป ระเบียบของทางราชการ คำสั่งของผู้บังคับบัญชา มติ คณะรัฐมนตรี แบบธรรมเนียมของทางราชการ หรือทำนองคลองธรรม ซึ่งแยกพิจารณาดังนี้

(1) มิชอบด้วยกฎหมาย มาตรฐานทั่วไป ระเบียบของทางราชการ คำสั่งของผู้บังคับบัญชาหรือมติคณะรัฐมนตรี

(2) มิชอบด้วยแบบธรรมเนียมของทางราชการ

(3) มิชอบด้วยทำนองคลองธรรม

การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยถูกต้องตามกฎหมายตาม มาตรฐานทั่วไป ตามระเบียบของทางราชการตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ตามมติคณะรัฐมนตรี ตามแบบธรรมเนียมของทางราชการ และตามทำนองคลองธรรมทุกประการแล้ว ภายหลังได้รับประโยชน์ส่วนตัวเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่นั้นในลักษณะ "ของขวัญ"หรือที่เรียกกันว่า **"กินตามน้ำ"** ไม่เข้าลักษณะเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ จึงไม่เป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการตามข้อ 3 วรรคสามนี้ แต่อาจเป็นความผิดฐานอื่น เช่น ฐานประพฤติชั่ว เป็นต้น

3. เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้การปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบที่จะเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการได้นั้น ต้องเป็นการกระทำเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์อย่างหนึ่งอย่างใดด้วย

คำว่า "ผู้อื่น" หมายถึง ใครก็ได้ที่จะได้รับประโยชน์จากการที่พนักงานส่วนท้องถิ่นผู้นั้นปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ

คำว่า "ประโยชน์" หมายถึง สิ่งที่ได้รับอันเป็นคุณแก่ผู้ได้รับ ซึ่งอาจเป็นทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างอื่นที่มีใช้ทรัพย์สิน เช่น การได้รับบริการ เป็นต้น

คำว่า "มิควรได้" หมายถึง ไม่มีสิทธิโดยชอบธรรมที่จะได้รับประโยชน์ใดๆ ตอบแทนจากการปฏิบัติหน้าที่นั้น ในกรณีที่มีกฎหมาย มาตรฐานทั่วไป กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งใดกำหนดให้พนักงานส่วนท้องถิ่นได้รับประโยชน์ตอบแทนจากการปฏิบัติหน้าที่นั้น ก็เป็นประโยชน์อันควรได้โดยชอบธรรมหรือโดยชอบด้วยเหตุผล แต่ต้องมีใช้เรียกร้อง เอาเกินกว่าที่ควรจะได้ ถ้าเป็นการเรียกร้องเอาเกินกว่าที่จะพึงได้แล้ว ก็เป็นการได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ด้วยเช่นเดียวกัน

4. โดยมีเจตนาทุจริต การที่จะพิจารณาว่าการกระทำใดเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการหรือไม่นั้น จะต้องพิจารณาลึกลงไปถึงเจตนาของผู้กระทำความผิดด้วยว่า มีเจตนาทุจริตหรือมีเล่ห์ฉด ซึ่งหมายถึงจิตอันชั่วร้าย คิดเป็นโจรในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมุ่งที่จะให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับผลประโยชน์ที่มิควรได้โดยเรื่องนี้มีหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 0611/ว 2 ลงวันที่ 30 มกราคม 2528 แจกแนวทางปฏิบัติในการพิจารณาความผิดกรณีทุจริตต่อหน้าที่ราชการให้ส่วนราชการต่างๆ ทราบและถือเป็นหลักปฏิบัติว่า การพิจารณาความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการซึ่งผู้กระทำผิดจะถูก

ลงโทษสถานหนักถึงขั้นไล่ออกหรือปลดออกจากราชการนั้น
จะต้องมีพยานหลักฐานชัดเจนพอสมควรว่าผู้กระทำความผิดมีเจตนา
หรือเจตนาทุจริตต่อหน้าที่

รวมความแล้วโดยปกติพนักงานส่วนท้องถิ่นพึงปฏิบัติหน้าที่
ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเที่ยงธรรมไม่พึงแสวงหาประโยชน์ที่มี
ควรได้ หากผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการในเรื่องใด
โดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มีควรได้ และเข้า
องค์ประกอบทั้ง 4 ประการดังกล่าวแล้วกรณีเป็นการกระทำการทุจริต
ต่อหน้าที่ราชการอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ทั้งนี้ ในการ
พิจารณาความผิดในกรณีเช่นนี้ จะต้องพิจารณาโดยรอบคอบให้ได้ความ
หรือปรากฏหลักฐานแจ้งชัดจริงๆ เพราะความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่
ราชการเป็นความผิดที่ร้ายแรงมาก ซึ่งทางราชการไม่พึงประสงค์ที่จะให้
บุคคลผู้ประพฤตินี้อยู่ในราชการ หากลงโทษผู้ใดฐานทุจริตต่อหน้าที่
ราชการไปแล้ว จะทำให้ผู้นั้นหมดโอกาสที่จะกลับเข้ารับราชการอีก เพราะ
จะขอให้พิจารณากเว้นคุณสมบัติเพื่อขอกลับเข้ารับราชการอีกไม่ได้

แนวทางการลงโทษ

ลักษณะความผิด "ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยไม่ซื่อสัตย์
สุจริตและเที่ยงธรรม"

1. จนท.ไปติดต่อเจ้าของร้านขายเครื่องอัดสำเนาให้ส่งช่างมา
ตรวจสอบเครื่องอัดสำเนา โดยแจ้งว่าให้ประเมินราคาค่าซ่อมให้สูงๆ

เพื่อกรมจะได้จัดสรรงบประมาณมาซื้อเครื่องใหม่ (7/2540) โทษ
ภาคทัณฑ์

2. พยาบาลวิชาชีพ 5 เมื่อวันที่ 30 กันยายน 2538 ขณะ
ปฏิบัติงานเป็นหัวหน้าเวรตึก ระหว่างเวลา 24.00 - 08.30 น. แพทย์
เวรได้เขียนใบสั่งยาและใบ ย.ส.5 ไว้เพื่อกรอกจำนวนยา Pethidine
ซึ่งเป็นยาเสพติดประเภท 2 เพื่อฉีดให้กับผู้ป่วยตามคำสั่งของแพทย์
เวร แต่เจ้าหน้าที่ผู้นี้ได้กรอกจำนวนยาเพิ่มเติมจากที่แพทย์สั่ง เพื่อนำ
ยา ไปฉีดให้กับตนเอง เพื่อบรรเทาอาการปวดประจำเดือนของตนเอง
(6/2541) โทษ ตัดเงินเดือน 5 % เป็นเวลา 3 เดือน

3. เจ้าหน้าที่บริหารงานที่ดินอำเภอ ได้รับคำขอเปลี่ยน น.ส. 3
เป็น น.ส. 3 ก. จากผู้ขอ 6 ราย และเมื่อรับคำขอแล้วมิได้ดำเนินการอย่าง
ใดๆ ให้แก่ผู้ขอปล่อยเวลาให้เนิ่นนานถึง 2 ปี จนมีการร้องเรียนขึ้นจึงได้
เริ่มดำเนินการให้ผู้ขอ และได้ชุดลงตักเดิมวันที่ที่มีในเอกสาร แก่ไขวันที่
ที่นายอำเภอสั่งการให้มีวันที่ใกล้เคียงกับวันที่มีการร้องเรียน เพื่อให้
ตนเองไม่ต้องรับผิดชอบ (11/2541) โทษ ลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น

แนวทางการลงโทษ

ลักษณะความผิด “อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจ
หน้าที่ราชการของตน ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์
ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น”

1. พัฒนาการจังหวัดขอนแก่น ผบช.นารยนต์ของราชการ
ไปราชการ แต่นารยนต์ไปก่อนวันขออนุญาต 1 วัน เพื่อไปหาครอบครัว

และเกิดอุบัติเหตุรถชนกันได้รับความเสียหาย ไม่รายงาน ผบช.ทราบตามระเบียบการใช้รถยนต์ (2/2541) โทษ ภาคทัณฑ์

2. ผอ.(แพทย์) ให้พนักงานขับรถยนต์ ขับรถยนต์ของทางราชการไปส่งที่บ้านพักเย็นวันศุกร์ และมารับเย็นวันอาทิตย์ รวม 31 เที่ยว เป็นการใช้นโยบายในเรื่องส่วนตัว มิใช่เพื่อราชการ เมื่อ สตง.ทักท้วงให้ชดใช้เงินค่าน้ำมันรถยนต์คืน 13,000 บาท ผอ.ผู้นี้ก็ชดใช้คืนทันทีแต่โดยดี (10/2554) โทษ ภาคทัณฑ์

3. จนท. นำเครื่องสูบน้ำของราชการไปใช้ส่วนตัวที่บ้านพัก โดยไม่ขออนุญาต ผบช. (12/2545) โทษ ตัดเงินเดือน 5% เวลา 1 เดือน

4. ข้าราชการ นารถยนต์ของทางราชการซึ่งได้รับอนุญาตไปใช้ติดตามงานก่อสร้างแหล่งน้ำออกไปใช้นอกพื้นที่เพื่อไปร่วมงานทอดกฐิน โดยผลการ และให้ผู้อื่นซึ่งมิใช่พนักงานขับรถเป็นผู้ขับ จนเกิดอุบัติเหตุทำให้นารถยนต์ได้รับความเสียหายแต่ได้ชดใช้โดยนารถยนต์ไปซ่อมให้อยู่ในสภาพใช้งานได้ตามเดิม (9/2543) โทษ ตัดเงินเดือน 5 % เวลา 2 เดือน

5. นายช่างเครื่องกลสั่งให้เจ้าหน้าที่ในงานช่างเครื่องกล ทำการประกอบท่อพีวีซีของผู้รับเหมาภายในโรงงานช่างกลแม้ทำนอกเวลา เช่น พักเที่ยง หรือเลิกงาน และในวันหยุดก็ตาม (8/2544) โทษ ตัดเงินเดือน 5% เวลา 2 เดือน

6. นายช่าง 6 นารถยนต์ของฝ่าย ซึ่งอยู่ในควบคุมของตนไปทำธุระส่วนตัวบางครั้ง โดยใช้ไปเยี่ยมบ้าน สิงหาคม - กันยายน รวม 16 ครั้ง กรรมการสอบทางแพ่งคิดค่าเสียหายเป็นเงิน 30,000 บาทนายช่างยอมชดใช้แล้ว (10/2544) โทษ ตัดเงินเดือน 5 % เวลา 3 เดือน

7. จนท.สาธารณสุขได้รับมอบรถยนต์ของราชการมาใช้ที่อนามัย
แต่นำไปใช้ส่วนตัวสาธารณสุขอำเภอ สั่งให้นารถคันดังกล่าวไปคืนหลาย
ครั้งก็ไม่ดำเนินการ ครั้งสุดท้ายได้นำรถมาคือแต่ จนท.ไม่ยอมรับเนื่องจาก
รถไม่อยู่ในสภาพสมบูรณ์ จึงให้ไปซ่อมให้สมบูรณ์ก่อน โทษ ลดชั้น
เงินเดือน 1 ขั้น

ข้อ 3 พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องตั้งใจปฏิบัติ หน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ ราชการ

หลักการสำคัญของวินัยข้อนี้อยู่ที่กำหนดให้พนักงานส่วน
ท้องถิ่น ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการ มิใช่เพียงแค่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่
โดยไม่คำนึงถึงผล แต่ต้องตั้งใจโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดผลดีหรือ
ความก้าวหน้าแก่ราชการด้วย

แนวทางการลงโทษ

ลักษณะความผิด " ไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผล
ดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ"

1. เจ้าพนักงานปกครอง 7 และเจ้าพนักงานปกครอง 5 เป็น
คณะกรรมการตรวจการจ้าง โครงการก่อสร้างถนนลาดยาง จำนวน 2 สาย
ในเขตสุขาภิบาล ได้ร่วมกันตรวจรับการจ้างโครงการดังกล่าว โดยมีได้ทำ
การชักสายวัดความยาวของถนนทั้ง 2 สายเพราะเห็นว่าจุดเริ่มต้นและ
สิ้นสุดโครงการถูกต้องเป็นไปตามรูปแบบแล้ว เป็นเหตุให้ความยาวของ

ถนนสายหนึ่ง ผิดไปจากความเป็นจริง 40 เมตร และความยาวของถนนอีกสายหนึ่งผิดไปจากความเป็นจริง 100 เมตรทำให้สุขาภิบาลต้องเสียประโยชน์เป็นเงินจำนวน 278, 180.26 บาท แต่เมื่อทราบถึงความผิดพลาด ก็ได้ติดต่อเร่งรัดผู้รับจ้างจนสามารถเรียกเงินจากผู้รับจ้างคืนได้พร้อมดอกเบี้ย (10/2540) โทษ ภาคทัณฑ์ทั้ง 2 คน

2. เจ้าพนักงานปกครอง 6 ไม่นำทะเบียนบ้านฉบับอำเภอมาตรวจสอบก่อนรับคำขอมีบัตร (บ.ป.1) เป็นเหตุให้เกิดการสวมตัวทำบัตรประชาชน โดยบุคคลไม่ทราบชื่อ และไม่ปรากฏสัญชาติแอบอ้างชื่อผู้ที่เสียชีวิตไปแล้ว และไม่กำกับดูแลการปฏิบัติงานของผู้ได้บังคับบัญชา จนเป็นเหตุให้มีการทำการทุจริตในการจัดทำบัตรประจำตัวประชาชน แต่เป็นผู้ตรวจพบการกระทำดังกล่าว และได้ดำเนินการตรวจสอบพร้อมรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบโดยตลอด (2/2544) โทษ ภาคทัณฑ์

3. เจ้าพนักงานปกครอง 7 เสนอเรื่องการดำเนินการทางวินัยพนักงานเทศบาลสามัญรายหนึ่ง เพื่อนำเข้า อ.ก.ท.จังหวัดพิจารณาลำช้า และเคยถูกผู้บังคับบัญชาว่ากล่าวตักเตือนในเรื่องเสนอหนังสือล่าช้ามาแล้วไม่น้อยกว่า 5 - 6 ครั้ง อีกทั้งเคยถูกว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว (11/2545) โทษ ภาคทัณฑ์

4. เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี 4 นำเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) ไปเก็บไว้เป็นส่วนตัวเป็นจำนวนมากและนานหลายวัน โดยไม่มีเจตนาทุจริต เพราะไม่ทราบหรือเข้าใจระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับเงิน กบข. ซึ่งเป็นงานใหม่ (8/2544) โทษ ภาคทัณฑ์

5. เจ้าหน้าที่บริหารงานการเงินและบัญชี 6 ส่งจ่ายเช็คบางรายการไม่ตรงตามข้อเท็จจริง บางรายการจ่ายเกินแล้วส่งคืนภายหลังแสดงให้เห็นถึงความไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ จนทำให้เกิดความผิดพลาดซ้ำหลายครั้ง ขาดความระมัดระวังในการสอบทานตัวเลขให้ถี่ถ้วน (8/2544) **โทษ ภาคทัณฑ์**

6. บุคลากร 6 ได้ปล่อยประละเลยไม่เอาใจใส่ที่จะดำเนินการเรื่องโอนให้แก่ข้าราชการรายหนึ่ง จนเวลาล่วงเลยไปนานกว่า 6 เดือน ทำให้ข้าราชการผู้นี้เสียสิทธิในการโอนย้ายมาดำรงตำแหน่งช้ากว่าปกติ และเป็นผลต่อเนื่องเกี่ยวกับการขอเลื่อนระดับตำแหน่งสูงขึ้นในระดับ 8 ซ้ำไปด้วย อีกทั้งยังได้ปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องอื่น ๆ ล่าช้ากว่าที่ทางราชการกำหนดด้วย เช่น การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการ การแต่งตั้งนักวิชาการสาธารณสุข ระดับ 3 - 5 เป็นต้น (4/2542) **โทษ ภาคทัณฑ์**

7. เจ้าหน้าที่บริหารงานการเงินและบัญชี 6 มีหน้าที่ตรวจสอบขอขยายและกันเงินงบประมาณเหลือมปี แต่ไม่ได้ขอขยายเวลาเบิกจ่ายเงินงบประมาณทำให้เงินตกพับไปเป็นรายได้แผ่นดิน ไม่สามารถเบิกจ่ายให้แก่ผู้รับจ้างได้ แต่ได้แก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยได้ขอใช้เงินเหลือจ่าย และได้เบิกจ่ายให้แก่ผู้รับจ้างครบถ้วนแล้ว (8/2544) **โทษ ตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 1 เดือน**

ข้อ 4 พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอดสาหะ เอาใจใส่

ระมัดระวัง รักษาประโยชน์ของทางราชการ และ ต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

การประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการอันเป็น
เหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิด
วินัยอย่างร้ายแรง

จุดมุ่งหมายเพื่อให้พนักงานส่วนท้องถิ่นตั้งใจปฏิบัติ
หน้าที่ราชการด้วยความขยันหมั่นเพียรเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ
ในทางราชการด้วยความระมัดระวัง เอาใจใส่รักษาประโยชน์ของ
ทางราชการอันพึงมีพึงได้มิให้เกิดการบกพร่องในการปฏิบัติ
ราชการขึ้นได้และที่สำคัญจะต้องไม่ประมาทเลินเล่อในการปฏิบัติ
หน้าที่การกระทำอย่างไรจึงจะถือว่าเป็น การประมาทเลินเล่อในหน้าที่
ราชการ ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ได้ให้
ความหมายของ คำว่า "ประมาท" และ "เลินเล่อ" ไว้ดังนี้

"ประมาท" หมายความว่า ขาดความรอบคอบ ขาดความ
ระมัดระวัง

"เลินเล่อ" หมายความว่า ขาดความระวัง หรือไม่
รอบคอบในสิ่งที่ควรกระทำ

ดังนั้น คำว่า "ประมาทเลินเล่อ" จึงหมายความว่า ขาด
ความระมัดระวังไม่รอบคอบในสิ่งที่ควรกระทำ

การประมาทเลินเล่อนี้ต้องเป็นเรื่อง ในหน้าที่ราชการ ของผู้นั้นจึงจะเป็นความผิดวินัยตามข้อนี้ ถ้าไม่ใช่เรื่องในหน้าที่ ราชการของผู้นั้น ก็ไม่ผิดตามข้อนี้ อะไรเป็นหน้าที่ราชการและ ใครมีหน้าที่ราชการในเรื่องใดหรือไม่ มีแนวทางพิจารณาดังที่ กล่าวไว้แล้วในข้อ 2 ข้างต้น

การประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการนั้น มีได้ทั้ง การ กระทำ และการ ละเว้นการกระทำ เช่นควบคุมนักโทษไม่ดี เผลอ จนนักโทษหลบหนี ก็เป็น การกระทำ โดยประมาทเลินเล่อลืมหืมให้อาหารนักโทษผู้ถูกคุมขังอยู่ก็เป็นการ ละเว้นการกระทำ โดย ความประมาทเลินเล่อ

การประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ มีทั้งเป็น ความผิดวินัยที่ไม่ร้ายแรง และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แล้วแต่ว่าผลจากการประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการนั้น จะ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการเพียงใด ถ้าเสียหายแก่ราชการ เพียงเล็กน้อยก็เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง แต่ถ้าเกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรงแล้วก็เป็นความผิดวินัยอย่าง ร้ายแรง

ในวรรคสอง การประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ อัน เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่าง ร้ายแรง แยกเป็นองค์ประกอบได้ ดังนี้

1. ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ
2. เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

ถ้าเข้าเพียงองค์ประกอบ 1 ไม่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่หากเข้าทั้งองค์ประกอบ 1 และองค์ประกอบ 2 จึงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง การพิจารณาว่าเกิดผลเสียหายแก่ราชการร้ายแรงหรือไม่ นั้น ต้องพิจารณาข้อเท็จจริงเป็นเรื่องๆ ไป ความเสียหายไม่จำเป็นต้องเป็นทรัพย์สินเงินทอง อาจเป็นการสละสิทธิของทางราชการเสียหายแก่ระบบงานหรือเสียหายในด้านความเชื่อถือที่ประชาชนมีต่อทางราชการ ก็อาจเป็นความเสียหายอย่างร้ายแรงได้ เช่นกรณีดังกล่าวข้างต้นผู้คุมประมาทเลินเล่อเป็นเหตุให้นักโทษหลบหนีจากที่คุมขังไป กรณีนี้อาจเป็นการเสียหายแก่ระบบการควบคุมผู้ต้องขังของกรมราชทัณฑ์อย่างร้ายแรง และประกอบกับนักโทษที่หลบหนีไปนั้นอาจไปก่ออาชญากรรมขึ้นอีกก็ได้ ซึ่งเป็นภัยแก่สังคม จึงถือว่าเป็นการเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงได้ เพราะฉะนั้นในการลงโทษผู้กระทำความผิดวินัยตามข้อนี้จึงต้องวิเคราะห์ถึงความเสียหายของทางราชการเพื่อจะได้กำหนดความหนักเบาของระดับโทษให้ได้มาตรฐานในการกระทำความผิดนั้น

แนวทางการลงโทษ

ลักษณะความผิด "ไม่อดสาหะและไม่เอาใจใส่รักษาประโยชน์ของทางราชการ"

1. เจ้าหน้าที่ปกครอง 3 เป็นเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานวินัย กำนัน ผู้ใหญ่บ้านของที่ทำการปกครองจังหวัดได้รับหนังสือ ปกปิด ต่วนมาก เรื่องการสอบสวนความผิดทางวินัยกำนันรายหนึ่งแต่ไม่ได้เสนอหนังสือฉบับดังกล่าวให้ผู้บังคับบัญชาทราบและพิจารณาในเวลาอัน

สมควร แต่ได้เก็บเรื่องไว้เป็นเวลา 1 ปี 2 เดือน 27 วัน จนกระทั่งอำเภอได้มีหนังสือทวงถาม จึงได้นำเสนอผู้บังคับบัญชาโดยให้เหตุผลว่ามีงานที่รับผิดชอบมากและหลงลืม (10/2541) โทษ ภาคทัณฑ์

2. จพง.ปกรอง 5 เป็นกรรมการตรวจสอบผลงานและหลักฐานการจ่ายเงินโครงการพัฒนาตำบลโดยการขุดลอกขยายห้วย ได้ออกไปตรวจสอบผลงานโครงการดังกล่าว ณ สถานที่ดำเนินการ แต่มิได้ทำการตรวจวัดขนาดความกว้างและยาวของโครงการให้แน่นอน เพียงแต่สอบถามคณะกรรมการสภาตำบลซึ่งเป็นคณะกรรมการตรวจการจ้างและประชาชนที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงโครงการ เมื่อได้รับคำยืนยันว่าโครงการถูกต้อง จึงได้มีหนังสือรายงานผลการตรวจสอบว่าโครงการนี้หน่วยงานดำเนินการได้ปฏิบัติถูกต้องตามโครงการ เห็นควรให้จ่ายค่าจ้างเหมา และอำเภอได้ดำเนินการจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ผู้รับจ้างไป ทั้งที่ข้อเท็จจริงความยาวในการขุดลอกไม่ถูกต้องตามโครงการคือขาดไป 20 เมตร แต่ไม่ปรากฏว่ามีเจตนาทุจริต (9/2541) โทษ ภาคทัณฑ์

3. จพง.ปกรอง 6 และเจ้าหน้าที่ปกรอง 3 ทั้งสองได้รับแต่งตั้งให้เป็นเจ้าหน้าที่รับใบสมัครเพื่อเข้าคัดเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน ปรากฏว่านายรวง ได้มาติดต่อสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านกับเจ้าหน้าที่ปกรอง 3 โดยกรอกแบบฟอร์มใบสมัครและยื่นหลักฐานเป็นภาพถ่ายสำเนาทะเบียนบ้าน (โดยไม่มีเอกสารตัวจริงมาแสดง) เจ้าหน้าที่ปกรอง 3 ได้รวบรวมเอกสารหลักฐานการสมัครดังกล่าวเสนอต่อเจ้าพนักงานปกรอง 6 เพื่อพิจารณา โดยบุคคลทั้งสองไม่ได้

ตรวจสอบความถูกต้องของสำเนาทะเบียนบ้านดังกล่าวกับฉบับของ
สำนักทะเบียนอำเภออีกครั้ง แต่กลับออกเลขประจำตัวผู้สมัครให้ไป
และลงนามรับรองว่าเป็นผู้มีคุณสมบัติครบถ้วนทั้งที่นายรวง ได้ย้ายเข้า
อยู่ในทะเบียนบ้านดังกล่าวไม่ครบกำหนดสองปี (7/2541) โทษ
ภาคทัณฑ์ทั้ง 2 คน

4. เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี 5 เป็นเจ้าหน้าที่พัสดุโครงการ
ก่อสร้างสะพาน คสล.ได้มอบใบนำส่งพร้อมเอกสารประกาศประกวด
ราคาที่ต้องส่งไปรษณีย์ให้แก่บุคคลอื่น ซึ่งรับอาสาเป็นธุระดำเนินการ
ให้ แต่ก็ได้มีการส่งเอกสารประกวดราคาทางไปรษณีย์แต่อย่างใด
(1/2544) โทษ ภาคทัณฑ์

5. เจ้าหน้าที่บริหารงานช่าง 7 นายช่างโยธา 7 และนายช่าง
เทคนิค 5 เป็นคณะกรรมการตรวจการจ้างงานก่อสร้างคลองส่งน้ำาดาด
คอนกรีต ได้ตรวจการจ้างและลงนามรับรองผลงานการก่อสร้างว่า
ถูกต้อง แต่จากการตรวจสอบปรากฏว่าความยาวของคลองส่งน้ำแห่งนี้
ขาดหายไป 8.22 เมตร ต่อมาผู้รับจ้างได้ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องตาม
สัญญาแล้ว (7/2545) โทษ ภาคทัณฑ์ทั้ง 3 คน

6. นายช่างเครื่องกล 6 ในฐานะประธานคณะกรรมการตรวจรับ
พัสดุ ได้บกพร่องในการตรวจรับอะไหล่เกียร์เครื่องสูบน้ำที่ผู้ขายนำมาส่ง
เพราะไม่ถูกต้องตรงตามที่ระบุในรายงานแสดงความต้องการพัสดุ
และใบสั่งซื้อเมื่อได้รับการท้วงติงจึงแจ้งให้ผู้ขายนำอะไหล่เกียร์มาเปลี่ยน
ใหม่ให้ถูกต้อง โดยทางราชการไม่ได้รับความเสียหาย (6/2540) โทษ
ภาคทัณฑ์

7. จนท.ธุรการ 5 เป็นเจ้าหน้าที่พัสดุในการจัดจ้างก่อสร้างถนน คสล. ในระยะทาง 2,600 เมตร วงเงิน 5 ล้านบาท ต่อมาก่อนยื่นซองประกวดราคาปรากฏว่าสำนักงบประมาณได้ตัดลดจำนวนเงินและเนื้องานลงมาเหลือระยะทาง 2,000 เมตร จำนวนเงิน 3 ล้านบาท แต่จนท.ผู้นี้มิได้เสนอแนะผู้บังคับบัญชาให้ดำเนินการจัดทำเอกสารประกวดราคาเพิ่มเติมโดยระบุการปรับลดเนื้องาน แต่ทางราชการมิได้รับความเสียหายใด (10/2544) โทษ ภาคทัณฑ์

8. เจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข 7 ขาดความระมัดระวังในการควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่ราชการของผู้ใต้บังคับบัญชา เป็นเหตุให้เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี 4 ผู้ใต้บังคับบัญชา ทำการปลอมแปลงเอกสาร เพื่อใช้เป็นหลักฐานใบสำคัญคู่จ่าย ปลอมลายมือชื่อผู้เบิกจ่ายเงินและเบิกเงินไปจำนวน 229,536 บาท นำไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัวแต่ผู้นี้ได้ยอมรับเป็นความผิดของตนต่อคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงและได้นำเงินจำนวนดังกล่าวมาชดใช้คืนแก่ทางราชการแล้ว (9/2543) โทษ ภาคทัณฑ์

9. บุคลากร 5 และเจ้าหน้าที่บริหารทั่วไป 5 เป็นคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ ได้ตรวจรับพัสดุที่เป็นตู้เหล็กเก็บเอกสารสี่ลิ้นชัก จำนวน 15 หลังว่าถูกต้องทั้งๆ ที่ไม่ได้ตรวจสอบ เพราะว่ามีตู้เหล็กที่ตรวจรับไว้จำนวน 1 หลัง ไม่มี มอก. 63-2523 ตามรายละเอียดคุณลักษณะแนบท้ายสัญญา (12/2540) โทษ ภาคทัณฑ์ทั้ง 2 คน

10. นายช่างโยธา 3 เป็นช่างควบคุมงานโครงการขุดลอกห้วยรายงานต่อคณะกรรมการตรวจการจ้างว่าผลงานแล้วเสร็จเรียบร้อย แต่

เมื่อคณะกรรมการตรวจการจ้างออกไปตรวจรับงาน ปรากฏว่าผลงานบางส่วนไม่เป็นไปตามรูปแบบและข้อกำหนด แต่ได้แก้ไขงานให้เป็นไปตามรูปแบบแล้ว โดยไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ และโครงสร้างของสิ่งก่อสร้างแต่อย่างใด (10/2544) **โทษ** ตัดเงินเดือน 5 % เป็นเวลา 1 เดือน

11. นายช่างโยธา 4 เป็นกรรมการตรวจการจ้างก่อสร้างถนน คสล.สายหนึ่ง ได้ตรวจรับงานจ้างก่อสร้างถนน คสล.สายหนึ่ง ได้ตรวจรับงานจ้างก่อสร้างถนนสายดังกล่าว ทั้งที่งานก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียด และข้อกำหนดในสัญญาจ้าง เป็นเหตุให้ถนนมีสภาพชำรุดเสียหาย อย่างไรก็ตามความชำรุดเสียหายดังกล่าวมีเหตุปัจจัยอื่นๆ เช่น มีรถวิ่ง ทั้งๆ ที่ถนนยังบ่มไม่ได้อายุ (10/2544) **โทษ** ตัดเงินเดือน 5 % เป็นเวลา 1 เดือน

12. นายช่างโยธา 4 และวิศวกรโยธา 4 เป็นผู้ควบคุมงานก่อสร้างถนนสายหนึ่ง ได้ปฏิบัติหน้าที่บกพร่องในการควบคุมงานก่อสร้างถนนลาดยางสายดังกล่าว จนกระทั่งมีการตรวจรับงานการก่อสร้าง ทั้งที่ งานก่อสร้างไม่เป็นไปตามรูปแบบรายละเอียด และข้อกำหนดในสัญญาจ้างหลายรายการ เป็นเหตุให้ถนนมีสภาพชำรุดเสียหาย แต่ภายหลังได้มีการซ่อมแซมถนนให้เป็นไปตามรูปแบบรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญาจ้างเรียบร้อยแล้ว และได้จัดทำบันทึกการก่อสร้างประจำวันด้วย (12/2543) **โทษ** ตัดเงินเดือน 5 % เป็นเวลา 1 เดือน

13. เจ้าพนักงานปกครอง 6 และเจ้าพนักงานปกครอง 7 ในฐานะกรรมการตรวจรับงานจ้างฝายน้ำล้น คสล. กันลำห้วยได้ลงลายมือชื่อตรวจรับงานจ้างไว้ล่วงหน้า โดยไม่ได้ออกไปตรวจสอบความถูกต้องว่าเป็นไปตามข้อกำหนดและเงื่อนไขแห่งสัญญาว่าจ้างหรือไม่ ซึ่งปรากฏว่าฝายน้ำล้นที่สร้างเสร็จแล้วมีความกว้างน้อยกว่ากำหนด 1 เมตร แต่ผู้รับจ้างได้แก้ไขจนถูกต้องแล้ว (4/2542) โทษ ตัดเงินเดือนคนละ 5 % เป็นเวลา 3 เดือน

14. เจ้าหน้าที่บริหารงานช่าง 6 และนายช่างเครื่องกล 5 เป็นกรรมการตรวจการจ้างงานจ้างก่อสร้างปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้านตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 ข้อ 72 ไม่ได้ไปตรวจดูงานจ้าง แต่ทำการตรวจรับงานโดยเชื่อช่างควบคุมปรากฏภายหลังว่างานจ้างดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จเรียบร้อย ในส่วนของรั้วลวดหนามและประตูรั้วตามแบบรูปรายการ ต่อมาภายหลังผู้รับจ้างได้มาก่อสร้างเพิ่มเติมจนแล้วเสร็จ และศูนย์ฯ ได้เรียกให้ผู้รับจ้างเสียค่าปรับเพิ่มเติมอีก 77 วัน (6/2542) โทษ ตัดเงินเดือนคนละ 5 % เป็นเวลา 3 เดือน

15. เจ้าหน้าที่บริหารงานช่าง 8 เป็นประธานคณะกรรมการตรวจการจ้างก่อสร้างถนน คสล. และเป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรงของเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมงานซึ่งทราบว่าผู้ควบคุมงานมิได้อยู่ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมงานได้ทุกวัน เนื่องจากมีภาระหน้าที่ราชการมากจึงควรอย่างยิ่งที่จะตรวจสอบงานก่อสร้างให้ละเอียดรอบคอบมากกว่าปกติ แต่ได้ตรวจรับงานจ้าง เพียงอาศัยข้อมูลตามรายงานของผู้ควบคุมงาน และการ

ตรวจด้วยตาภายนอก ปรากฏว่างานก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบรูป
รายละเอียด และข้อกำหนดในสัญญาจ้างเป็นเหตุให้ถนนมีสภาพชำรุด
เสียหาย แต่ก็ได้ซ่อมแซมเรียบร้อยแล้ว (10/2544) โทษ ลดชั้นเงินเดือน
1 ชั้น

16. เจ้าพนักงานพัฒนาชุมชน 5 มีหน้าที่ในการดำเนินงาน
ตามแผนพัฒนาจังหวัด (กช.ภ.) ให้แล้วเสร็จตามกำหนด แต่ได้ปล่อยให้
โครงการดังกล่าวไม่แล้วเสร็จ ทำให้ราษฎรไม่ได้ใช้ประโยชน์จาก
โครงการ (6/2541) โทษ ลดชั้นเงินเดือน 1 ชั้น

แนวทางการลงโทษ

**ลักษณะความผิด "ประมาทเลินเล่อ เป็นเหตุให้เสียหายแก่
ราชการอย่างร้ายแรง"**

1. เจ้าหน้าที่บริหารงานการคลัง 8 ไม่ใช้ความระมัดระวังใน
การเก็บรักษานับัตรตัวอย่างของธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งส่งมอบให้
สำนักงานคลังจังหวัดเก็บรักษาไว้เป็นเหตุให้ธนบัตรดังกล่าวสูญหายไป
5 ฉบับและไม่รายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบหรือดำเนินการอย่างหนึ่ง
อย่างใดตามระเบียบของทางราชการ ทั้งปกปิดข้อเท็จจริงไว้ไม่ให้ผู้ใด
ทราบ และนำธนบัตรตัวอย่างฉบับปลอมมาเคลือบพลาสติกแข็งและใส่
กรอบไว้แน่นหนาอีกชั้นหนึ่ง เพื่ออำพรางมิให้ผู้อื่นมาตรวจสอบได้
(10/2541) โทษ ปลดออก

2. เจ้าหน้าที่ที่ดิน 3 ได้รังวัดออก น.ส. 3 ก. จำนวน 66 แปลง ต่อมาจังหวัดได้มีคำสั่งรวม 31 ฉบับให้เพิกถอน น.ส. 3 ก. จำนวน 31 ฉบับ เนื่องจากออกไปโดยมิชอบด้วยกฎหมาย (3/2541) โทษ ปลดออก

ข้อ 5 พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาล โดยไม่ให้เกิดเสียหายแก่ราชการ

การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เกิดเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

การปฏิบัติหน้าที่ราชการของพนักงานส่วนท้องถิ่นต้องให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาล ซึ่งการปฏิบัติหน้าที่ราชการดังกล่าวจะต้องไม่ให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ

ความในวรรคสอง การกระทำอย่างไรจึงจะเรียกว่าเป็นการ "จงใจ"

ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ให้ความหมายคำว่า **"จงใจ"** ว่า ตั้งใจ หมายถึงเจตนา

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 420 บัญญัติว่า "ผู้ใด **จงใจ** หรือประมาทเลินเล่อทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมายให้เขาเสียหายแก่ชีวิตก็ดี แก่ร่างกายก็ดี อนามัยก็ดี เสรีภาพก็ดี ทรัพย์สิน หรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ท่านว่าผู้นั้นทำละเมิดจำต้องชดเชยค่าสินไหมทดแทน เพื่อการนั้น"

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 59 วรรคสอง บัญญัติว่า "กระทำโดยเจตนา ได้แก่กระทำโดยรู้สำนึกในการที่กระทำและในขณะเดียวกันผู้กระทำประสงค์ต่อผล หรือย่อมเล็งเห็นผลของการกระทำนั้น"

แต่คำว่า **"จงใจ"** ตามความในข้อ 5 วรรคสองนี้ มีความหมายกว้างกว่าที่กล่าวมาแล้ว กล่าวคือแม้การไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายรัฐบาลนั้นจะไม่ได้มุ่งหมายที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ หรือไม่อาจเล็งเห็นผลของการกระทำนั้นว่าจะเสียหายแก่ราชการได้ก็ตาม ถ้าการกระทำโดยรู้สำนึกในการกระทำนั้นได้ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแล้ว ก็เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามข้อนี้แล้ว

แนวทางการลงโทษ

ลักษณะความผิด **"ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมายระเบียบของทางราชการมติคณะรัฐมนตรีและนโยบายของรัฐบาล"**

1. เสมียนตราอำเภอ ได้จัดเอกสารรายงานขอซื้อบันทึกลงราคา การซื้อขาย ใบส่งมอบ ใบตรวจรับพัสดุและเอกสารเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินขึ้นพร้อมกันเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2535 และกรณีดังกล่าวก็ไม่ใชกรณีจำเป็นเร่งด่วนที่จะสามารถดำเนินการตกลงราคาไปก่อนตามความในข้อ 32 วรรคสอง ของระเบียบดังกล่าวได้ (2/2541) โทษ ภาคทัณฑ์

2. เจ้าหน้าที่บริหารงานพัฒนาชนบท 7 ได้ให้ความเห็นชอบในการ เปิดซองประกวดราคาก่อนเวลาที่กำหนดไว้ และได้ร่วมกับการพิจารณาผลการประกวดราคาก่อนเวลา (11/2544) โทษ ภาคทัณฑ์

3. จพง.พัฒนาชุมชนได้ลงนามในฐานะผู้สั่งจ่ายเช็คเงิน 369,635 บาท ตามโครงการจัดซื้ออาหารเสริม (นม) ให้แก่สหกรณ์โคนมผู้ขาย โดยไม่ตรวจสอบความถูกต้องก่อนว่าเช็คที่ลงนามไม่ได้ระบุชื่อสหกรณ์โคนม ไม่มีการขีดคร่อมเช็คและขีดฆ่าคำว่า "หรือผู้ถือ" ออก แต่เป็นเช็คระบุจ่าย "สด" โดยไม่ถูกต้องตามระเบียบ เป็นเหตุให้ จนท.ธุรการ 4 ทุจวิทยักษ์ยกยอนำเช็คดังกล่าวไปเบิกเงินไปหมุนใช้ประโยชน์ส่วนตัวแต่ภายหลังได้ดำเนินการให้ จนท.ธุรการ 4 ผู้นี้ นำเงินที่ทุจริตไปชดใช้คืนให้แก่สหกรณ์โคนม แล้ว (8/2545) โทษ ภาคทัณฑ์

4. วิศวกรโยธา 7 รับผิดชอบโครงการก่อสร้างถนนโดยใช้แรงงานเป็นหลัก รวม 6 สาย ได้ร่วมรู้เห็นกับเจ้าหน้าที่บริหารงานช่าง 6 ผู้มีหน้าที่ควบคุมงานก่อสร้างถนนดังกล่าว จัดทำหลักฐานการเบิก

จ่ายเงินค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวรายวันเป็นเท็จโดยไม่มีการจ้างแรงงานจริง และได้เบิกเงินไปเป็นจำนวน 972,300 บาท และนำเงินจำนวนดังกล่าวไปจ้างผู้ขายวัสดุ เพื่อนำเครื่องจักรกลมาทำการก่อสร้างแทนแรงงานคน แต่การดำเนินการดังกล่าว มีเหตุผล เนื่องจากมีปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ เช่น การขาดแคลนแรงงาน เพราะอัตราค่าจ้างที่ทางราชการกำหนดเป็นอัตราที่ต่ำเกินไปอีกทั้งการก่อสร้างบางจุดไม่สามารถใช้แรงงานคนได้เป็นการกระทำไปโดยมีเจตนาเพื่อผลสำเร็จของงานเป็นหลัก มิได้กระทำไปเพื่อเจตนาจะให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ประโยชน์ที่มีควรได้แต่ประการใด เพียงแต่ไม่รายงานปัญหาอุปสรรคให้ผู้บังคับบัญชาทราบและพิจารณาอนุมัติก่อน กลับดำเนินการดังกล่าวไปโดยพลการ (10/2544) โทษ ภาคทัณฑ์ทั้ง 2 คน

5. เจ้าหน้าที่บริหารงานธุรการ 5 ไม่ดำเนินการจัดส่งประกาศประกวดราคาจ้างเหมาก่อสร้างจำนวน 9 โครงการ โดยทางไปรษณีย์ EMS ไปยังสำนักงานเลขานุการกรม อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามแนวทางที่ทางราชการกำหนดไว้ (3/2544) โทษ ภาคทัณฑ์

6. เจ้าหน้าที่บริหารงานแรงงาน 6 ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้เป็นผู้มีอำนาจลงนามเป็นผู้เบิกสำรอง ได้ลงนามเบิกเงินค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ จำนวน 27,300 บาท โดยมีได้ตรวจสอบให้ครบถ้วนว่าการดำเนินการและเอกสารประกอบการขอเบิกถูกต้องครบถ้วนตามระเบียบหรือไม่(1/2542) โทษ ตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 1 เดือน

7. เจ้าหน้าที่บริหารสาธารณสุข 6 มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการเงิน ไม่ได้จัดทำระบบบัญชีและทะเบียนทางการเงินทุกวันทำการ และให้เป็นปัจจุบันจนเป็นเหตุให้การบันทึกการรับเงินในสมุดเงินสดผิดพลาดรวมทั้งได้จัดเก็บเงินสดไว้ในลิ้นชักโต๊ะทำงานของตนในที่ทำงาน โดยไม่จัดหาตู้นิรภัยจัดเก็บบางครั้งหรือบางวันเก็บเงินสดไว้เกินกว่าที่กระทรวงการคลังกำหนด โดยไม่นำไปฝากธนาคารตลอดจนว่างเว้นการนำสมุดเงินฝากธนาคารไปปรับดอกเบี้ยยทำให้ยอดเงินในสมุดฝากเงินกับสมุดเงินสดไม่สัมพันธ์กัน (6/2543) **โทษ** ภาคทัณฑ์

8. เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี 5 มีหน้าที่รับผิดชอบงานการเงินและบัญชี ทำการหักเงินเดือนของข้าราชการและลูกจ้างประจำ เป็นค่าซื้อของเงินเชื่อที่ตนนำมาจำหน่าย โดยไม่จัดทำใบมอบฉันทะหรือมอบอำนาจให้ถูกต้อง และเขียนเช็คส่งจ่ายเงินเพื่อขอรับเงินสดมาจ่าย โดยไม่ขีดฆ่าคำว่า "หรือผู้ถือ" ออก กระทำการออกเช็คส่งจ่ายเป็นเงินสด แต่ไม่มีกรณีทุจริต (12/2545) **โทษ** ตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 1 เดือน

9. เจ้าพนักงานปกครอง 7 เป็นคณะกรรมการตรวจรับการจ้างการก่อสร้างถังเก็บน้ำฝน จำนวน 1 โครงการ งบประมาณ 50,000 บาท ได้ลงนามตรวจรับงานดังกล่าวว่าผู้รับจ้างได้สร้างถังเก็บน้ำฝนเสร็จเรียบร้อยแล้ว ตามสัญญาจ้างแล้วทุกประการ เป็นเหตุให้ทางราชการเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้รับจ้างไปเต็มจำนวน 50,000 บาท ทั้งๆ ที่ผู้รับจ้างยังก่อสร้างไม่ถูกต้องตามรูปแบบและรายการที่กำหนดไว้ในสัญญาคิดเป็นค่าเสียหาย 7,126.37 บาท (6/2541) **โทษ** ตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 2 เดือน

10. เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี 5 ไม่จัดทำทะเบียนและระบบบัญชี เพื่อการควบคุมและตรวจสอบทำให้ต้นข้าวใบเสร็จรับเงินค่าน้ำประปาสูญหาย โดยไม่ทราบหมายเลขและจำนวน อันเป็นเหตุให้เงินขาดบัญชีจำนวน 12,685.92 บาท แต่ไม่ปรากฏหลักฐานว่าเป็นการทุจริตต่อหน้าที่และเจ้าหน้าที่ผู้นี้ได้นำเงินส่วนตัวชดเชยคืนให้แก่ทางราชการแล้ว (5/2543) **โทษ** ตัดเงินเดือน 5 % เป็นเวลา 2 เดือน

11. เจ้าหน้าที่บริหารที่ดินอำเภอ ได้นำเงินรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล ผากคล้งจังหวัดไม่เต็มจำนวนที่รับไว้ พร้อมกับการนำส่งเงินรายได้แผ่นดินทุกครั้ง โดยนำเงินรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลส่วนที่ค้างอยู่ไปเก็บรักษาไว้ในกำป็นอำเภอ อันเป็นการไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบ แต่ไม่ปรากฏพฤติการณ์ที่ส่งไปในทางทุจริต (8/2544) **โทษ** ตัดเงินเดือน 5 % เป็นเวลา 2 เดือน

12. เจ้าหน้าที่บริหารงานธุรการ 5 ยืมเงินทดลองค่าใช้จ่ายเพื่อจะเดินทางไปราชการต่างจังหวัด แล้วขอ งตการเดินทาง เพราะราษฎรเดินทางวนประท้วงและปิดกั้นถนนก่อนและในวันที่จะออกเดินทางไปยังจังหวัดดังกล่าวแล้วไม่คืนเงินยืมล่าช้าเป็นเวลาหลายเดือน ไม่เป็นไปตามกำหนดเวลาและไม่ชี้แจงเหตุผลให้ทราบ (8/2541) **โทษ** ตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 2 เดือน

13. เจ้าหน้าที่บริหารงานช่าง 6 ได้เซ็นเช็คส่งจ่ายเงินค่าก่อสร้างคลองส่งน้ำสถานีสูบน้ำจวดสุดท้ายให้แก่ผู้รับเหมา โดยมอบเช็คให้แก่บุคคลซึ่งไม่มีสิทธิในการรับเงิน และไม่มีหนังสือยินยอมจาก

ผู้รับเหมาดังกล่าวมาประกอบแต่อย่างใด (12/2542) โทษ ตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 2 เดือน

14. เจ้าหน้าที่บริหารงานพัสดุ 6 ได้คืนหลักประกันสัญญา ซึ่งเป็นหนังสือค้ำประกันของธนาคารในวงเงิน 1,012,697 บาท ให้แก่ผู้รับจ้างเหมางานก่อสร้างถนนลาดยางไปก่อนพ้นข้อผูกพันตามสัญญา กล่าวคือผู้รับจ้างส่งมอบงานงวดสุดท้าย โดยจะต้องมีการะในความรับผิดชอบในความชำรุดบกพร่องภายในกำหนด 2 ปี แต่เจ้าหน้าที่ผู้นี้เข้าใจผิดในเรื่องกำหนดเวลาและระเบียบปฏิบัติ จึงได้คืนหลักประกันให้ผู้รับจ้างไปก่อนครบกำหนด 2 ปี เป็นเวลา 15 วัน โดยมีได้รายงานหรือได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชา เป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.2535 ข้อ 144 (2) เป็นเหตุให้ทางราชการเสียหายแต่ไม่ร้ายแรง (12/2543) โทษ ตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 2 เดือน

15. เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี 4 ไม่ปฏิบัติงานทางด้านการเงินและบัญชีให้เป็นไปตามระเบียบ มีการเก็บรักษาเงินรายได้แผ่นดินเป็นเงินสดไว้เกินกว่า 40,000 บาท โดยไม่นำส่งคลังภายใน 3 วัน และไม่จัดทำรายงานเงินคงเหลือประจำวันติดต่อกันเป็นเวลานานกว่า 10 เดือน แม้ผู้บังคับบัญชาจะได้ทักท้วงว่ากล่าวด้วยวาจาแล้ว ก็ยังมิได้ดำเนินการแต่อย่างใด (8/2544) โทษ ตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 3 เดือน

16. เจ้าหน้าที่บริหารงานทะเบียนการค้า 7 ได้เขียนเช็คสั่งจ่ายเงินค่าวัสดุและค่าสาธารณูปโภค ในนามของผู้ใต้บังคับบัญชา โดยไม่ได้ดูหลักฐานใบเสร็จรับเงินของเจ้าหน้าที่ก่อนเขียนเช็ค เป็นเหตุให้ผู้ใต้บังคับบัญชานำเงินไปใช้ และเมื่อทราบว่าผู้ใต้บังคับบัญชานำเงิน

ของทางราชการไปหมุนใช้ส่วนตัว ก็มีได้ดำเนินการยับยั้งหรือดำเนินการทางวินัยเสียแต่แรก และในกรณีเขียนเช็คส่งจ่ายเงินให้แก่เจ้าหน้าที่ก็ได้ขีดคร่อมเช็คหรือขีดมาคำว่า "หรือผู้ถือ" ออก เป็นการไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบ (6/2545) โทษ ลดชั้นเงินเดือน 0.5 ขั้น

17. เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 6 และเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี 4 ไม่ใช้ความละเอียดรอบคอบในการจัดทำเอกสารหลักฐาน เพื่อบอกเงินค่าตอบแทนการ ปฏิบัติงานนอกเวลาราชการให้แก่พัฒนาชุมชนจังหวัดฉะเชิงเทรา ทำให้มีการเบิกจ่ายเงิน ค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการให้แก่พัฒนาชุมชนจังหวัดซ้ำซ้อน (12/2545) โทษ ลดชั้นเงินเดือนคนละ 1 ขั้น

18. นักพัฒนาชุมชน 5 มีหน้าที่ควบคุมการบริหารงบประมาณ โครงการและจัดซื้อพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามข้อบังคับงบประมาณตามที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้ แต่ได้ลงนามในฎีกาที่เจ้าหน้าที่เสนอมาเพื่อเบิกเงินตัดปีงบประมาณ ทั้งๆ ที่รู้ว่าผู้รับจ้างยังทำงานไม่แล้วเสร็จโดยยังไม่ได้ทำต่อหม้ออีก 1 ตัน และยังไม่ได้ติดตั้งมอเตอร์และเครื่องสูบน้ำแต่หลังจากมีการร้องเรียนแล้วได้มีการทำต่อหม้อและติดตั้งมอเตอร์และเครื่องสูบน้ำจนเสร็จเรียบร้อยแล้ว ไม่เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง (7/2541) โทษ ลดชั้นเงินเดือน 1 ขั้น

แนวทางการลงโทษ

ลักษณะความผิด " จงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ หรือ มติคณะรัฐมนตรีเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง "

1. เจ้าหน้าที่บริหารงานประชาสัมพันธ์ 7 ได้นำเงินจากตู้นิรภัยสำนักงาน ในส่วนของกองทุนเงินทดแทนจำนวน 10,500 บาท ออกไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวอีกทั้ง ยังลงนามสั่งจ่ายเช็คธนาคารของกองทุนประกันสังคมและกองทุนเงินทดแทน จำนวน 4 ฉบับ โดยไม่ได้กรอกข้อความใดลงในเช็คดังกล่าว เป็นเหตุให้มีผู้นำเช็คดังกล่าวไปเบิกเงินและนำเงินไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว (2/2545) โทษ ปลดออก

2. ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัด ได้ขับรถยนต์ตู้ซึ่งเป็นรถยนต์ของทางราชการไปใช้ธุรกิจส่วนตัวเพียงลำพัง อันเป็นการฝ่าฝืนระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรถราชการ พ.ศ. 2523 และที่แก้ไขเพิ่มเติมและเกิดอุบัติเหตุ ทำให้รถยนต์คันดังกล่าวได้รับความเสียหายจนไม่สามารถใช้งานได้ และได้เบิกเงินค่าเบี้ยเลี้ยงไปราชการรวม 7 วัน เป็นเงิน 1,260 บาท โดยไม่มีสิทธิ (4/2545) โทษ ปลดออก

ข้อ 6 พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องถือว่าเป็นหน้าที่พิเศษที่จะสนใจ และรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหวอันอาจเป็นภัยอันตรายต่อประเทศชาติ และต้องป้องกันภัยอันตรายซึ่งจะบังเกิดแก่ประเทศชาติจนเต็มความสามารถ จุดมุ่งหมาย กำหนดเป็นหน้าที่พิเศษให้พนักงานส่วนท้องถิ่นทุกคนต้องปฏิบัติ โดยถือหลักความปลอดภัยของประเทศชาติเป็นวัตถุประสงค์สุดยอดในการปฏิบัติราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่นทุกคนไม่ว่า

จะดำรงตำแหน่งใดจะละเลยหน้าที่นี้โดยอ้างว่าไม่ใช่หน้าที่ของตนหาได้ไม่ เช่น พบเหตุการณ์ความเคลื่อนไหวที่ผู้ก่อการร้ายสั่งสมกำลังหรือวางแผน เพื่อก่อเหตุวินาศกรรมสถานที่สำคัญต่างๆ ของทางราชการหรือศูนย์กลาง ทางเศรษฐกิจของประเทศในเขตท้องที่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อล้มล้างรัฐบาล และระบบการปกครองประชาธิปไตย หรือเพื่อก่อความไม่สงบเรียบร้อยขึ้น ในบ้านเมืองทุกรูปแบบ พนักงานส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในเขตท้องที่นั้นทุกคน จะต้องช่วยป้องกันด้วย จะทำเฉยโดยอ้างว่าเป็นเรื่องของตำรวจ ทหารและ ข้าราชการที่ได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ปราบปรามผู้ก่อการร้าย ตนเองไม่ เกี่ยวข้องด้วยหาได้ไม่

ข้อ 7 พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องรักษา ความลับของทางราชการ

การเปิดเผยความลับของทางราชการ อันเป็น
เหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิด
วินัยอย่างร้ายแรง

จุดมุ่งหมายก็เพื่อกำหนดให้พนักงานส่วนท้องถิ่นทุกคนต้อง
รักษาความลับของทางราชการหากพนักงานส่วนท้องถิ่นได้ล่วงรู้ความลับ
ของทางราชการไม่ว่าจะทางใด แล้วนำไปเปิดเผยก็มีความผิดตามข้อนี้โดย
ไม่ต้องคำนึงถึงว่าผู้นั้นมีหน้าที่ราชการในเรื่องนั้นหรือไม่

"ความลับของทางราชการ" หมายถึงสิ่งที่ไม่พึงเปิดเผย

ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ กำหนดชั้นของความลับของข้อมูลข่าวสารไว้ ๓ ชั้น คือ

1. ลับที่สุด หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารลับ ซึ่งหากเปิดเผยทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์แห่งรัฐอย่างร้ายแรงที่สุด

2. ลับมาก หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารลับซึ่งหากเปิดเผยทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์แห่งรัฐอย่างร้ายแรง

3. ลับ หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารลับซึ่งหากเปิดเผยทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์แห่งรัฐ

ในวรรคสอง คำว่า "การเปิดเผยความลับของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง" ต้องครบองค์ประกอบ 2 ประการ ต่อไปนี้จึงจะถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง คือ

1. เปิดเผยความลับของทางราชการ

2. เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

แนวทางการลงโทษ

ลักษณะความผิด "เปิดเผยความลับของทางราชการ"

8. บุคลากร 8 ว ดำเนินการคัดเลือกข้าราชการเพื่อแต่งตั้งหรือเลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา ตามมาตรา 30 (ข) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. 2523 ตามมติอ.ก.ค. จังหวัดได้เปิดเผยรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกตำแหน่งอาจารย์ใหญ่ ก่อนเสนอผู้มี

อำนาจลงนามประกาศผลการคัดเลือก และในการนี้ก็ได้เสนอรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกดังกล่าวผิดพลาดลดลงไปจาก จำนวน 36 ราย เป็นจำนวน 22 ราย (6/2544) โทษ ภาคทัณฑ์

2. เจ้าหน้าที่ปกครอง 5 เป็นเจ้าหน้าที่เอกสารลับและเป็นผู้ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการเกี่ยวกับเอกสารลับของศูนย์ฯ ได้นำเอกสารการร้องเรียนไปให้สามี ซึ่งผู้ถูกร้องเรียนกล่าวโทษเรื่องพฤติกรรมของข้าราชการ ในการล่าสัตว์หวงห้าม (ช้าง) ทราบ (12/2545) โทษ ตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 2 เดือน

3. เจ้าหน้าที่สืบสวนสอบสวน 4 ได้เปิดเผยความลับและสำเนาเอกสารลับของทางราชการ ที่เป็นชื่อบุคคลไปให้แก่บุคคลภายนอกที่ไม่เกี่ยวข้องทราบ และเมื่อผู้บังคับบัญชาเรียกมาสอบถาม ก็ได้ให้ถ้อยคำปกปิดข้อเท็จจริง โดยให้ข้อมูลอันเป็นเท็จทำให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ (8/2543) โทษ ลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น

ข้อ 8 พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการจะเสนอความเห็นเป็น

หนังสือทันทีเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้นก็ได้ และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายินยอมให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

การขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

องค์ประกอบตามวรรคหนึ่ง แยกออกได้ ๕ ประการ คือ

1. มีคำสั่งของผู้บังคับบัญชา
2. ผู้สั่งเป็นผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย
3. สั่งในหน้าที่ราชการ
4. เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของราชการ
5. มีเจตนาไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น โดยขัดขืนหรือ

หลีกเลี่ยง

แยกพิจารณาได้ ดังนี้

1. มีคำสั่งของผู้บังคับบัญชา คำสั่งนี้ไม่จำเป็นต้องสั่งตามรูปแบบของทางราชการหรือเป็นลายลักษณ์อักษร อาจเป็นการสั่งด้วยวาจา ก็ได้

2. ผู้สั่งเป็นผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย กฎหมายที่กำหนดการบังคับบัญชา มี ดังนี้

2.1 กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เช่น ตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 218 ลงวันที่ 29 กันยายน 2515 กำหนดไว้ว่าถ้าอธิบดีมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทนอธิบดีต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีและให้ทำเป็นคำสั่ง และประกาศในราชกิจจานุเบกษา ผู้ว่าราชการจังหวัดจึงเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการในจังหวัดนั้นของกรมที่มอบหมายดังกล่าว

2.2 กฎหมายจัดตั้งส่วนราชการโดยเฉพาะ เช่น ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 22 ลงวันที่ 4 พฤศจิกายน 2520 กำหนดให้เลขาธิการสภานโยบายแห่งชาติเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการของสำนักงานสภานโยบายแห่งชาติเป็นต้น พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมหรือพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการ ได้กำหนดไว้ว่าผู้ใดเป็นผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ ไດฐานะใด

2.3 พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 43 บัญญัติให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 52 ได้แก่รัฐมนตรีเจ้าสังกัดอธิบดีและผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายให้ผู้ดำรงตำแหน่งใด บังคับบัญชาข้าราชการในส่วนราชการใดหรือในหน่วยงานใดในฐานะใดก็ได้ ผู้ได้รับมอบหมายดังกล่าวมีฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในส่วน

ราชการหรือหน่วยงานนั้นการมอบหมายดังกล่าวต้องทำเป็นหนังสือและต้องไม่เป็นกรณีที่มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินได้กำหนดการบังคับบัญชาไว้แล้วด้วย

2.4 มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามเบื้องต้นสำหรับพนักงานส่วนท้องถิ่น ได้กำหนดว่า ในสำนักปลัด กองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น มีหัวหน้าสำนักปลัดผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการกอง หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น แล้วแต่กรณีคนหนึ่งเป็นผู้ปกครองบังคับบัญชาพนักงานส่วนท้องถิ่นและลูกจ้าง และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักกองหรือส่วนราชการนั้น

3. สิ่งในหน้าที่ราชการ มีความหมาย 2 ประการ คือ

3.1 ผู้สั่งมีหน้าที่ราชการในเรื่องที่สั่งนั้น หมายถึง เรื่องที่สั่งให้ไปปฏิบัติหน้าที่ราชการที่มีใช่งานในหน้าที่ของผู้รับคำสั่งโดยตรง

3.2 สั่งให้ปฏิบัติราชการ หมายถึง ถ้าไม่ใช่เรื่องสั่งให้ปฏิบัติราชการก็ไม่มีความผิดฐานขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา

4. เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ หมายความว่า ผู้บังคับบัญชานั้นต้องเป็นผู้อยู่ในฐานะที่จะสั่งให้ทำได้ตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ และต้องสั่งภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่ตน ถ้าผู้บังคับบัญชาสั่งการโดยไม่อยู่ในฐานะที่จะสั่งได้หรือสั่งการนอกเหนืออำนาจหน้าที่ของตน หรือฝ่าฝืนกฎหมายและระเบียบของทางราชการแล้ว คำสั่งของผู้บังคับบัญชาก็ไม่มีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตาม และถ้าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาไม่ปฏิบัติตามก็ไม่ผิดฐานขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา

5. มีเจตนาที่จะไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น คือ ต้องมีการขัดขึ้น ไม่ทำตามคำสั่งหรือทำไม่ตรงตามที่สั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง

การกระทำความผิดฐานขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ เป็นความผิดวินัยได้ทั้งร้ายแรงและไม่ร้ายแรง ทั้งนี้แล้วแต่ผลที่เกิดขึ้นจากการขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้นได้ ก่อให้เกิดผลเสียหายแก่ราชการอย่างใดหรือไม่ ถ้าเกิดความเสียหายแก่ราชการเพียงเล็กน้อยหรือแม้เสียในทางการปกครองบังคับบัญชาไปบ้าง ก็เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง แต่ถ้าการขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้นเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงแล้ว กรณีก็เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

การที่จะพิจารณาว่า กรณีใดได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงหรือไม่นั้นจะต้องพิจารณาข้อเท็จจริงเป็นเรื่องๆ ไป ความเสียหายอย่างร้ายแรงอาจเป็นความเสียหายที่เป็นทรัพย์สินหรือตัวเงิน หรือความเสียหายอย่างอื่นที่มีใช้ทรัพย์สินหรือตัวเงินก็ได้ เป็นต้นว่าความเสียหายแก่ชื่อเสียงของทางราชการหรือความเสียหายในด้านการบริหารราชการก็ได้

แนวทางการลงโทษ

ลักษณะความผิด "ขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา"

1. เจ้าหน้าที่ปกครอง 3 ได้ละทิ้งหน้าที่ราชการไปโดยไม่ขออนุญาตตามระเบียบของทางราชการ รวม 9 วัน ซึ่งในช่วงเวลาดังกล่าวเป็นช่วงเตรียมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และมีประชาชนมาติดต่อขอรับบริการงานบัตรประจำตัวประชาชนและทะเบียนราษฎรเป็นจำนวนมากทุกวัน รวมทั้งวันเสาร์และอาทิตย์ ด้วย ทั้งนี้ นายอำเภอผู้บังคับบัญชาได้มีหนังสือเวียนให้ข้าราชการฝ่ายปกครองทุกคนมาปฏิบัติงานทุกวันไม่เว้นวันหยุดราชการ (10/2540) โทษ ภาคทัณฑ์

2. นักประชาสัมพันธ์ 4 ขาดราชการไป รวม 6 ทั้งที่ทราบว่าผู้บังคับบัญชาไม่อนุญาตการลา(8/2540) โทษ ภาคทัณฑ์

3. ช่างรังวัด 4 สำนักงานที่ดินจังหวัดลำพูน ไม่มาปฏิบัติหน้าที่อยู่เฝ้ารักษาสถานที่ราชการ และได้มอบหมายหรือแลกเปลี่ยนเวรกับผู้อื่น (3/2545) โทษ ภาคทัณฑ์

4. เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งานทะเบียนการค้า 6 ปฏิเสธไม่ยอมปฏิบัติงานตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมายโดยไม่แสดงเหตุผล เมื่อผู้อำนวยการกองมีคำสั่งโดยตรงให้ต้องปฏิบัติงานนั้นๆ ก็ไม่ยอมรับทราบคำสั่งนั้น(5/2540) โทษ ภาคทัณฑ์

5. เจ้าพนักงานปกครอง 5 ได้รับคำสั่งจากนายอำเภอหนองบัวระเหวให้เข้ารับการฝึกอบรมตามโครงการพัฒนาความรู้บุคลากรด้านการข่าว แต่ไม่ได้ไปเข้ารับการฝึกอบรมตามโครงการดังกล่าว (10/2540) โทษ ตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 1 เดือน

แนวทางการลงโทษ

ลักษณะความผิด "ขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ อย่างร้ายแรง"

1. เจ้าพนักงานปกครอง 5 จังหวัดสั่งให้เจ้าหน้าที่ผู้นี้ไปประจำที่ศาลากลางจังหวัด เพราะมีพฤติการณ์ผิดใจหรือกระทำการช่วยเหลือหรือสนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้ง หรือพรรคการเมือง จนกว่าการเลือกตั้งจะแล้วเสร็จ แต่เจ้าหน้าที่ผู้นี้มีได้ไปประจำที่ศาลากลางจังหวัดตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาแต่อย่างใดต่อมาจังหวัดได้รับรายงานจากอำเภอว่า เจ้าหน้าที่ผู้นี้ได้ขาดราชการไปรวมระยะเวลาขาดราชการ 36 วันติดต่อกันและไม่กลับมาอีกเลย ซึ่งอำเภอได้พยายามติดต่อเจ้าหน้าที่ผู้นี้แล้วก็ไม่สามารถติดต่อได้ และไม่ยื่นใบลาหรือแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามระเบียบแต่อย่างใด (10/2541) โทษ ไล่ออกข้อ 9 พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติราชการโดยมิให้เป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตนเว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว ความข้อนี้ต้องมีองค์ประกอบ ๔ ประการดังต่อไปนี้

๑. เป็นการปฏิบัติราชการ

๒. เป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน

๓. เป็นผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย

๔. ไม่ได้มีคำสั่งผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปให้ทำหรือ

ได้รับอนุญาต

องค์ประกอบทั้ง 4 ประการ แยกอธิบายได้ดังนี้

1. เป็นการปฏิบัติราชการ โดยพิจารณาว่า การกระทำนั้นเป็นการปฏิบัติราชการหรือไม่ถ้าไม่ใช่เป็นการปฏิบัติราชการก็ไม่ใช่ความผิดวินัยฐานกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน

2. เป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน โดยพิจารณาดังนี้

2.1 พิจารณาตามส่วนราชการต่าง ๆ มีลำดับกำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราตำแหน่งและมาตรฐานของตำแหน่ง เช่น ในราชการส่วนกลาง กระทรวงแบ่งเป็นกรม กรมแบ่งเป็นสำนักหรือกอง สำนักแบ่งเป็นส่วน ส่วนหรือกองแบ่งเป็นฝ่าย หรือเรียกชื่ออย่างอื่นที่เทียบเท่าส่วนราชการ ดังกล่าว และในการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น แบ่งเป็นสำนักหรือกอง สำนักแบ่งเป็นส่วน ส่วนและหรือกองแบ่งเป็นฝ่าย หัวหน้าส่วนราชการนั้นๆ ก็บังคับบัญชาตามลำดับส่วนราชการ เช่น ผู้บังคับบัญชาเหนือเจ้าหน้าที่ในฝ่ายขึ้นไปชั้นหนึ่ง ก็คือหัวหน้าฝ่าย ผู้บังคับบัญชาเหนือหัวหน้าฝ่ายขึ้นไปชั้นหนึ่ง ก็คือหัวหน้ากองหรือผู้อำนวยการกอง หรือ ผู้อำนวยการส่วน เป็นต้น

2.2 พิจารณาลำดับตามสายงาน รองหัวหน้าส่วนราชการที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินบัญญัติให้เป็นผู้บังคับบัญชา เช่น รองอธิบดี หรือเป็นผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายตามมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.

2535 เช่น ผู้ช่วยผู้อำนวยการกอง หรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบอำนาจ เป็นหนังสือตามมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม เบื้องต้น ถ้าในกรณีดังกล่าวมีตำแหน่งรองอธิบดี หรือผู้ช่วยผู้อำนวยการ กองหลายคนผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องเสนองานต่อรองอธิบดี หรือผู้ช่วย ผู้อำนวยการกองคนใดคนหนึ่งตามสายงานที่ได้รับมอบหมาย มิใช่จะต้อง เสนองงานต่อรองอธิบดีหรือผู้ช่วยผู้อำนวยการกองทุกคน และในการ บริหารราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็มีลักษณะเช่นเดียวกัน

2.3 พิจารณาลำดับตามคำสั่งหรือการมอบหมายให้บังคับ บัญชา อาจเป็นการสั่งหรือมอบหมายให้บังคับบัญชาหน่วยเฉพาะกิจ ชั่วคราวหรือหน่วยประจำชั่วคราวก็ได้ ตัวอย่างเช่น ผู้บริหารท้องถิ่นได้มี คำสั่งตั้งหน่วยเฉพาะกิจขึ้นระดับกองออกไปช่วยเหลือราษฎรที่ประสบ อุทกภัยเป็นการชั่วคราว ดังนั้นพนักงานส่วนท้องถิ่นที่ได้รับมอบหมายให้ เป็นหัวหน้าหน่วยเฉพาะกิจดังกล่าว จึงเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานส่วน ท้องถิ่นในหน่วยเฉพาะกิจนั้นในฐานะหัวหน้ากอง หรือในกรณีราชการ ส่วนกลาง อธิบดีได้มีคำสั่งมอบหมายเป็นหนังสือให้ข้าราชการผู้ใดเป็น ผู้บังคับบัญชาข้าราชการในสังกัดหน่วยงานนั้น ในฐานะหัวหน้างาน หรือ หัวหน้าฝ่าย มาตรา ๔๓ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนั้น หัวหน้าหน่วยนั้นก็เป็นผู้บังคับบัญชาของหน่วยงาน นั้น ในระดับหัวหน้างาน หรือหัวหน้าฝ่าย ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาของ หน่วยงานนั้น จะต้องเสนองานต่อหัวหน้าหน่วยงานนั้นในฐานะหัวหน้า งานหรือหัวหน้าฝ่ายของตนตามลำดับชั้น มิใช่เสนอตรงไปยังหัวหน้ากอง หรือ ผู้อำนวยการกอง หรือผู้อำนวยการ

การพิจารณาว่า เป็นการกระทำข้ามผู้บังคับบัญชาหรือไม่นั้น จะต้องพิจารณาพฤติการณ์ที่กระทำด้วย ทั้งนี้ พิจารณาได้จากข้อเท็จจริง พฤติการณ์ที่แสดงออก

3. เป็นผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย โดยพิจารณาจากกฎหมายว่า ด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินหรือกฎหมายจัดตั้งส่วนราชการ หรือ มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับเรื่องนั้นโดยเฉพาะ หรือได้รับมอบหมายตาม มาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ดังกล่าวมาแล้วในข้อ 9 ข้างต้น

4. ไม่ได้มีคำสั่งผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปให้ทำหรือได้รับ อนุญาต คือ มีข้อยกเว้น 2 กรณี

4.1 กรณีที่ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำ หมายความว่าผู้บังคับบัญชาตั้งแต่เหนือขึ้นไปชั้นหนึ่งเป็นผู้สั่ง เช่น อธิบดีสั่งให้ข้าราชการคนหนึ่งในกองใดกองหนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่เรื่องใด เรื่องหนึ่งเป็นพิเศษโดยตรง ข้าราชการผู้นั้นก็ปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องนั้น แล้วรายงานโดยตรงไม่ผ่านหัวหน้ากองหรือผู้อำนวยการกองของตน และไม่ต้องผ่านรองอธิบดีก็ได้ ไม่เป็นความผิดฐานกระทำการข้าม ผู้บังคับบัญชาเหนือตน เป็นต้น

4.2 กรณีที่ได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราวชั่วคราว คือ ผู้บังคับบัญชาตั้งแต่เหนือตนขึ้นไปชั้นหนึ่งเป็นผู้อนุญาตเป็นพิเศษ เช่น รองอธิบดีสั่งหัวหน้าฝ่ายหรือผู้อำนวยการกองว่าในระหว่างที่รองอธิบดี ไปประชุมนอกสำนักงาน ถ้ามีเรื่องด่วน ให้เสนอตรงไปยังอธิบดีได้โดยไม่ต้องรอเสนอผ่านตน เช่นนี้ ถ้ามีเรื่องด่วนในระหว่างที่รองอธิบดีไป

ประชุมนอกสำนักงาน หัวหน้าฝ่ายหรือผู้อำนวยการกองก็เสนอเรื่องตรงไปยังอธิบดีได้ไม่เป็นความผิดฐานกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เพราะได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราวจากรองอธิบดีซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาเหนือตนแล้ว

แนวทางการลงโทษ

ลักษณะความผิด "กระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน"

1. เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ 3 รับหนังสือร้องเรียนเรื่องขอถอดเครื่องพันธนาการจากผู้ต้องขังจัดส่งไปกรมโดยไม่ผ่านการพิจารณาของผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น ไม่เป็นไปตามขั้นตอนของกฎหมาย แต่ไม่ปรากฏว่าได้กระทำไปโดยมีเจตนาถั่นแกล้งผู้หนึ่งผู้ใด (1/2543) โทษ ภาคทัณฑ์

2. ช่างรังวัด 4 ได้รับคำขอรังวัดแบ่งแยกที่ดินในนามเดิม จำนวน 6 แปลง ซึ่งผู้ขอแบ่งแยกไม่มีสิทธิในที่ดินและเรียกเก็บเงินมัดจำรังวัดและออกใบเสร็จรับเงินค่ามัดจำรังวัดโดยตนเองไม่มีหน้าที่ ไม่เสนอเรื่องราวให้เจ้าหน้าที่บริหารงานที่ดินอำเภอซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาพิจารณาสั่งการตามระเบียบวิธีปฏิบัติและในการรังวัดที่ดินแต่ละแปลง ได้กำหนดวันทำการรังวัดมากเกินไปเกินความจำเป็น (9/2544) โทษ ตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 2 เดือน

ข้อ 10 พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควร

ต้องแจ้ง ถือว่าเป็น การรายงานเท็จด้วยการรายงาน
เท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่
ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่าง
ร้ายแรง

องค์ประกอบของข้อ 10 วรรคหนึ่ง มีดังนี้

1. มีการรายงาน
2. ข้อความที่รายงานเป็นเท็จ หรือเป็นการปกปิดข้อความซึ่ง
ควรต้องแจ้ง

3. เป็นการรายงานต่อผู้บังคับบัญชา
ความในวรรคหนึ่ง แยกพิจารณาได้ ดังนี้

1. มีการรายงาน คำว่า "รายงาน" หมายถึงการบอกสิ่งที่ได้รู้ได้
เห็น หรือสิ่งที่ต้องบอกกล่าวอาจรายงานด้วยวาจา หรือเป็นลายลักษณ์
อักษร

ก็ได้ลักษณะการรายงานนั้นอาจเป็นการเสนอข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการ
พิจารณาของผู้บังคับบัญชา หรือเสนอขออนุญาตขออนุมัติ หรือแจ้งให้
ผู้บังคับบัญชาทราบสิ่งที่ตนมีหรือได้ทำมาหรือได้รู้เห็นมา

2. ข้อความที่รายงานเป็นเท็จหรือเป็นการปกปิดข้อความซึ่ง
ควรต้องแจ้ง คือ ข้อความที่รายงานนั้นไม่เป็นความจริง หรือเป็นการ
รายงานโดยมีเจตนาปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้งถือว่าเป็นการรายงาน
เท็จ

3. เป็นการรายงานต่อผู้บังคับบัญชา คือ เป็นผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ 9 ข้างต้น จะเป็นผู้บังคับบัญชาในลำดับเหนือขึ้นไปชั้นใดๆ ก็ได้ แต่ถ้าเป็นการรายงานต่อผู้อื่นที่ไม่ใช่ผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายก็ไม่มีผลเป็นหลักฐานรายงานเท็จตามข้อนี้ เช่น ต่อกรรมการสอบสวนหรือต่อผู้อำนวยการกองอื่นที่ไม่ใช่ผู้อำนวยการกองของตน ซึ่งไม่เป็นการรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาแต่มีข้อน่าสังเกตว่าอาจมีความผิดฐานประหลาดใจได้ เพราะพูดไม่ตรงความจริงถ้าเป็นการรายงานต่อรองอธิบดีต้องถือว่าเป็นการรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา แม้จะเป็นคนละสายงานก็ตาม เพราะรองอธิบดีเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในกรมรองจากอธิบดี

องค์ประกอบของข้อ 10 วรรคสอง เมื่อเข้าองค์ประกอบทั้งสามข้อของวรรคหนึ่งแล้วซึ่งต้องเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง จึงจะเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง อย่างไรก็ตามการเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงได้กล่าวมาแล้วในข้อ 3 วรรคสาม

แนวทางการลงโทษ

ลักษณะความผิด "รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา"

1. สรรพากรอำเภอ 6 ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการตรวจสอบโครงการชุดลอกขยายห้วยบ้านร่วมกับข้าราชการกรมอื่นอีก 2 คนได้รายงานผลการตรวจสอบว่าโครงการดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จแล้ว ได้ปริมาณงานถูกต้องตามโครงการ แต่ความเป็นจริงปรากฏว่า ผลงาน

โครงการขาดหายไปบางส่วน แต่การรายงานดังกล่าวไม่ใช่สาเหตุโดยตรงให้มีการเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้รับจ้าง (6/2540) โทษ ภาคทัณฑ์

2. เจ้าพนักงานปกครอง 7 และเจ้าพนักงานปกครอง 6 เป็นคณะกรรมการตรวจการจ้างโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ได้ร่วมกันทำการตรวจรับงานจ้างของโครงการดังกล่าวว่า ก่อสร้างถูกต้องตามสัญญาแล้ว ทั้งที่ไม่ได้ออกไปตรวจสอบงานจ้าง และไม่ตรวจสอบบันทึกการควบคุมงาน เป็นเหตุให้ไม่ทราบว่าโครงการดังกล่าว ผู้รับจ้างใช้เหล็กและลงลูกรังไม่ถูกต้องตามแบบรูปและรายการที่กำหนดในสัญญาจ้าง (2/540) โทษ ภาคทัณฑ์ทั้ง 2 คน

3. เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน 2 ได้เขียนเพิ่มวันควรพักในใบรับรองแพทย์ จาก 1 วัน เป็น 2 วันด้วยตนเอง โดยมีได้รับอนุญาตจากแพทย์ผู้ตรวจรักษา (6/2545) โทษ ภาคทัณฑ์

4. เจ้าหน้าที่บริหารงานพัฒนาชุมชน 7 รายงานการก่อสร้างศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต่อผู้บังคับบัญชาว่าสร้างเสร็จแล้ว ถูกต้องตามแบบแปลนและเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้รับจ้างไปแล้ว หลังจากที่เปิดศูนย์ดังกล่าวได้ 3 วัน เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานอื่นได้ติดตามตรวจพบข้อบกพร่องหลายประการ เช่น อุปกรณ์ไฟฟ้า ประตูล็อกน้ำห้องส้วม ติดตั้งไม่ครบถ้วนตามแบบแปลนรวมทั้งก่อสร้างไม่เรียบร้อย จึงได้มีการแก้ไขตามคำทักท้วงแล้ว (6/2541) โทษ ภาคทัณฑ์

5. สาธารณสุขอำเภอ ขอนุมัติซื้อวัสดุเพื่อใช้ในการซ่อมแซมห้องน้ำและห้องทำงานของมากกว่าความเป็นจริง จัดหาใบเสร็จรับเงินอันเป็นเท็จมาเสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา เพื่อเบิก

จ่ายเงินงบประมาณ แต่ไม่มีเจตนาทุจริต เพราะได้นำเงินค่าวัสดุส่วนที่เกินไปจากที่ใช้ในการปรับปรุงห้องน้ำและห้องทำงานไปใช้ในการปรับปรุงสนามหญ้าซึ่งไม่ได้ขออนุมัติปรับปรุง เนื่องจากเกรงว่าจะไม่สามารถดำเนินการได้ตามระยะเวลาการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ (12/2545) โทษ ตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 2 เดือน

6. เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี 4 ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการ ในระหว่างวันที่ 11 - 25 เมษายน 2538 รวม 15 วัน โดยได้ยื่นใบลาป่วย และใบรับรองแพทย์อันเป็นเท็จต่อผู้บังคับบัญชา (12/2540) โทษ ลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น

ข้อ 11 พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการในข้อนี้

มีองค์ประกอบ 2 ประการ คือ

1. มีระเบียบหรือแบบธรรมเนียมของทางราชการ
2. ไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมที่พนักงานส่วนท้องถิ่นจะต้องถือและปฏิบัติ

หมายถึง เฉพาะระเบียบหรือแบบธรรมเนียมของทางราชการเท่านั้น และไม่จำเป็นจะต้องเป็นระเบียบหรือธรรมเนียมในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ การไม่ถือและไม่ปฏิบัติตามแบบธรรมเนียมที่มีใช้ของทางราชการก็ไม่เป็นความผิด เช่น แบบธรรมเนียมในการช่วยเหลือเพื่อนพนักงานส่วนท้องถิ่นในการแต่งงาน เป็นต้น

ระเบียบหรือแบบธรรมเนียมตามข้อนี้ มุ่งหมายถึงเรื่องทั่วไปที่เป็นเรื่องของทางราชการด้วยแตกต่างกับ ข้อ 6 ที่มุ่งถึงเฉพาะระเบียบในการปฏิบัติหน้าที่เท่านั้น แต่บางกรณีอาจเป็นความผิดทั้งสองข้อก็ได้

"ถือ" หมายความว่า ให้มุงยึดถือไว้ด้วยความเต็มใจในการแสดงออก และต้องปฏิบัติตามด้วย

ระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการที่พนักงานส่วนท้องถิ่นพึงยึดถือปฏิบัติมีอยู่มากเช่น แบบธรรมเนียมในการเสนองานต่อผู้บังคับบัญชา ระเบียบการลาหยุดราชการ ระเบียบเกี่ยวกับการลงชื่อมาปฏิบัติราชการและมติคณะรัฐมนตรี กำหนดแนวทางปฏิบัติสำหรับข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นในกรณีต่างๆ เป็นต้น ทั้งนี้ ระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการที่ว่านี้ ไม่จำเป็นที่จะต้องกำหนดไว้เป็นลายลักษณ์อักษร อาจเป็นระเบียบหรือแบบธรรมเนียมที่ได้ปฏิบัติสืบทอดกันมาจนเป็นที่ยอมรับในส่วนราชการหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นๆ ก็ได้

แนวทางการลงโทษ

ลักษณะความผิด "ไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของ ทางราชการและจรรยาบรรณของข้าราชการ"

1. เจ้าหน้าที่ธุรการ 3 ได้ขาดราชการเป็นเวลา 32 วัน เนื่องจากป่วย เป็นโรคความดันโลหิตสูงและเบาหวาน แต่เมื่อกลับมาปฏิบัติราชการแล้ว ก็ได้ยื่นใบลาป่วยต่อผู้บังคับบัญชาให้ถูกต้องตามระเบียบล่าช้า (5/2540) โทษ ภาคทัณฑ์

2. เจ้าหน้าที่บริหารงานที่ดิน 5 ยื่นใบลาพักผ่อนแล้วไม่รอให้ผู้มีอำนาจ ลงนามอนุมัติในใบลาก่อนและการยื่นใบลาป่วยล่าช้า อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. 2535(2/2544) **โทษ ภาคทัณฑ์**

3. เจ้าหน้าที่บริหารงานที่ดินอำเภอ ไม่ได้เซ็นชื่อลงเวลาการปฏิบัติราชการ รวม 8 วัน เพียงแต่หมายเหตุว่าไปราชการจังหวัด ไม่ได้ขออนุญาตและในวันดังกล่าวเป็น ลายลักษณ์อักษร อีกทั้งยังนำเปลมาผูกสำหรับนอนไว้หน้าสำนักงาน ซึ่งเป็นการประพฤติดนไม่สมกับการเป็นข้าราชการ ตามข้อ 1 ของข้อบังคับ ก.พ. ว่าด้วยจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2537 (2/2544) **โทษ ตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 2 เดือน**

ข้อ 12 พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการจะละทิ้ง หรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้

การละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่

ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการเป็นความผิดวินัย อย่างร้ายแรง

องค์ประกอบข้อ 12 วรรคหนึ่ง มีดังนี้

1. ต้องมีหน้าที่ราชการที่จะต้องปฏิบัติ
2. ไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ
3. มีเจตนาละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่

"อุทิศ" หมายความว่า ทำเพื่อสละให้โดยเจาะจง การอุทิศเวลาหรือสละเวลาให้แก่ราชการ หมายถึงว่าใช้เวลาทั้งหมดปฏิบัติราชการตามที่ทางราชการต้องการ โดยไม่ใช้เวลาอื่นไปทำอย่างอื่น หรืออยู่ว่างเฉยๆโดยไม่ทำราชการตามหน้าที่

"เวลาของตน" หมายถึง รวมทั้งเวลาราชการและนอกเวลาราชการที่ต้องปฏิบัติราชการตามปกติด้วยเช่น ทางราชการมีงานเร่งด่วนที่จะต้องใช้พนักงานส่วนท้องถิ่นบางคนปฏิบัติราชการในเวลาหยุดพักรับประทานอาหารกลางวัน หรือหลังจากเลิกงานเวลา 16.30 น. หรือในวันหยุดราชการ ผู้บังคับบัญชาจะสั่งให้มาทำงานในวันหรือเวลานั้นๆ ได้ ผู้รับคำสั่ง จะต้องปฏิบัติตาม

"ทอดทิ้ง" หมายถึง ละเลย ทิ้งขว้าง ไม่เอาเป็นธุระ ไม่เอาใจใส่ ไม่นำพา ตัวอยู่แต่ไม่เอาธุระ ไม่ทำงานไม่เอาใจใส่งาน เช่น มาลงชื่อปฏิบัติงานแล้วแต่ไม่สนใจทำงานในหน้าที่ของตนให้เรียบร้อย หรือเสร็จไม่ทันตามที่ควรจะทำ ปล่อยให้งานค้าง

“ละทิ้ง” หมายถึง ละด้วยวิธีทิ้ง วาง ปล่อย สละ ละเสีย เช่น มีหน้าที่ราชการตนไม่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ซึ่งอาจไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการเลย หรือมาลงชื่อปฏิบัติงานแล้วแต่ไม่อยู่ที่โต๊ะทำงานหรือจุดที่กำหนดให้ปฏิบัติงาน กลับละทิ้งหน้าที่ออกไปที่อื่นเสีย ซึ่งอาจไปนอกสำนักงานหรือไปเพียงห้องอื่นหรือจุดอื่นนอกจุดที่กำหนดให้อยู่ประจำทำงานก็ได้

ข้อสำคัญต้องมีหน้าที่ราชการที่จะต้องปฏิบัติด้วย ถ้าเขาไม่มีอะไรจะทำจะถือว่าเขาละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ไม่ได้ เพราะผู้บังคับบัญชาไม่มอบหมายการงาน การละทิ้งต้องมีเจตนาไม่มาทำงานหรือมาแต่ไม่ทำงานไปทีอื่น

ข้อ 132 วรรคสอง การละทิ้งหน้าที่ราชการที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แยกได้ 2 กรณี คือ

1. กรณีที่เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

มีเจตนาละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุอันสมควรเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงถ้ามีเจตนาละทิ้งหน้าที่ราชการไปหาธุระในเรื่องส่วนตัว ถือว่าเป็นกรณีไม่มีเหตุผลอันสมควร แม้จะละทิ้งหน้าที่ราชการเพียงช่วงเวลาไม่นานก็อาจเป็นความผิดร้ายแรงได้ เช่น ละทิ้งหน้าที่เวรยามรักษาสถานที่ราชการไปช่วงขณะหนึ่ง เป็นเหตุให้มีผู้ลอบวางเพลิงเผาอาคารสถานที่ราชการ กรณีนี้เป็นการละทิ้งหน้าที่ราชการเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง แต่ถ้าเจ็บป่วยมากในทันทีทันใดซึ่งต้องละทิ้งหน้าที่ไปหาแพทย์ทันทีถือว่ายังมีเหตุผลอัน

สมควร ยังไม่ถึงกับเป็นความผิดร้ายแรง กรณีใดจะถือว่ามีเหตุผลอันสมควรหรือไม่ นั้น จะต้องพิจารณาข้อเท็จจริงเป็นเรื่องๆ ไป

2. กรณีละทิ้งหน้าที่ราชการไปเป็นเวลานาน

มีเจตนาละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลานานกว่า 15 วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือโดยมีพฤติการณ์แสดงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการถ้าไม่มีเจตนาแต่ถูกจับกุมตัวยังไม่ถือว่าละทิ้งหน้าที่ แต่เมื่อได้ประกันตัวออกมาแล้วไม่ไปปฏิบัติงานทันทีโดยไม่ยื่นใบลา ก็เข้ากรณีละทิ้งหน้าที่กรณีหายไปจากบ้านเฉยๆ ไม่มีใครรู้ สืบสวนก็ไม่ได้ข้อเท็จจริง ก็ถือว่าไม่มีเหตุผลอันสมควรถ้าปรากฏภายหลังว่าผู้นั้นตายไปก่อนก็ไม่เข้า หรือถูกลักพาตัวไปก็ไม่เข้า แต่ถ้าเป็นเพียงสันนิษฐานว่าถูกลักพาตัวไป สืบสวนไม่ได้ข้อเท็จจริงว่าถูกลักพาตัวไปก็เข้าข้อนี้

การที่จะพิจารณาว่าพนักงานส่วนท้องถิ่นที่ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลานานกว่า 15 วัน จะมีเหตุผลสมควรหรือไม่ นั้น ผู้บริหารท้องถิ่นต้องสืบสวนดูให้เป็นที่น่าเชื่อถือ ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับกรณีความผิดปรากฏชัดแจ้งซึ่งจะได้กล่าวถึงต่อไป ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจที่จะสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกได้ โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน แต่ต้องนำเรื่องเข้าที่ประชุมคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่น หรือ ก.จังหวัดให้มีมติเห็นชอบเสียก่อน ตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ผู้บริหารท้องถิ่นจึงมีอำนาจสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกตามมติ ก.จังหวัด

การพิจารณาความผิดฐานละทิ้งหน้าที่ราชการจะเป็นความผิดวินัยร้ายแรงหรือไม่ จะต้องดูพฤติการณ์ประกอบกับเจตนาของผู้กระทำผิดเป็นเรื่องๆ ไป เช่น พนักงานส่วนท้องถิ่นเจ็บป่วยมาก ไม่มาปฏิบัติราชการเกินกว่า 15 วัน โดยไม่ยื่นใบลาหรือแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบ ทั้งๆ ที่ในระหว่างเจ็บป่วยอยู่นั้นสามารถลงชื่อในใบลาได้ แต่เมื่อหายป่วยแล้วก็มาทำงานและยื่นใบลาป่วย กรณีนี้ การหยุดราชการไปนั้นก็มีเหตุผลและตามพฤติการณ์ก็ยังไม่แสดงถึงเจตนาหรือจิตใจที่จะไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการจึงไม่เป็นความผิดร้ายแรงตามวรรคสองนี้ แต่เป็นความผิดที่ไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ ตามข้อ 12 ซึ่งมีโทษความผิดวินัยร้ายแรง

สำหรับกรณีพนักงานส่วนท้องถิ่นได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษาต่อ ณ ต่างประเทศ เมื่อครบกำหนดวันลาที่ได้รับอนุมัติแล้ว ยังคงศึกษาต่อโดยไม่ยอมเดินทางกลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการ กรณีนี้ ถ้าปรากฏว่ามีเจตนาละทิ้งหน้าที่ราชการโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ถ้าเกินกว่า 15 วันก็ให้ลงโทษสถานหนักเช่นเดียวกับกรณีละทิ้งหน้าที่ราชการเกินกว่า 15 วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

การละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรได้มีมติคณะรัฐมนตรีตามหนังสือ ที่ นร 0205/ว 234 ลงวันที่ 24 ธันวาคม 2536 ว่าความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการหรือละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่า 15 วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรและไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลยเป็น

ความผิดวินัยอย่างร้ายแรงซึ่งควรลงโทษเป็นไล่ออกจากราชการ การนำเงินที่ทุจริตไปแล้วมาคืน หรือมีเหตุอันควรปรานีอื่นใด ไม่เป็นเหตุลดหย่อนโทษลงเป็นปลดออกจากราชการ

แนวทางการลงโทษ

ลักษณะความผิด "ละทิ้งหน้าที่ราชการ"

๑. เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน 4 ไม่ไปร่วมเตรียมจัดกิจกรรมนิทรรศการเนื่องในวันอาสาสมัครสาธารณสุขแห่งชาติ และไม่มาปฏิบัติราชการเป็นเวลา 2 วัน (8/2541) โทษ ภาคทัณฑ์

๒. เจ้าหน้าที่ปกครอง 3 มาปฏิบัติงานสายเป็นประจำ และไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการ รวม 5 วันติดต่อกัน โดยอ้างว่า

ป่วย เมื่อผู้บังคับบัญชาสั่งให้นำใบรับรองแพทย์มาแสดง ก็ไม่สามารถจัดหาได้ผู้บังคับบัญชาจึงไม่อนุญาตให้ลา (4/2542) โทษ ภาคทัณฑ์

๓. พยาบาลเทคนิค 2 ไม่มาปฏิบัติราชการเป็นเวลา 5 วัน โดยไม่ส่งใบลาหรือแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบเพราะมีปัญหาครอบครัว ทะเลาะกับสามี (5/2541) โทษ ตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 1 เดือน

4. เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี 3 ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยไม่ติดต่อกัน รวม 97 วัน เท่ากับขาดราชการ 97 วัน (2/2542) โทษ ลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น

๕. เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี 3 ได้ขาดราชการ 6 ครั้ง รวม 50 วัน โดยยื่นใบลาป่วยพร้อมใบรับรองแพทย์ ซึ่งพอเชื่อได้ว่าป่วยจริงเพียง 2 ครั้ง รวม 21 วัน แต่การขาดราชการอีก 4 ครั้ง รวม 29 วัน โดยไม่มีการ

ลาและไม่ได้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบ แม้ผู้บังคับบัญชาจะตกเตือนแล้ว
แต่ก็ไม่ได้ผล (10/2541) โทษ ลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น

แนวทางการลงโทษ

**ลักษณะความผิด "ละทิ้งหน้าที่ราชการ เป็นเหตุให้เสียหายแก่
ราชการอย่างร้ายแรง"**

1. เจ้าหน้าที่ห้องสมุด 3 ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการจำนวน 16 ครั้ง เป็นเวลา 45 วัน โดยเฉพาะในครั้งที่ 6 ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการติดต่อกันครบถ้วนเป็นเวลา 31 วัน และเจ้าหน้าที่ผู้นี้ได้กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการอีกจนถึงปัจจุบัน (7/2541) โทษ ปลดออก

2. เจ้าหน้าที่พัสดุ 2 ได้ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลาเกินกว่า 15 วัน โดยไม่แจ้งเหตุต่อผู้บังคับบัญชา ผู้บังคับบัญชาได้ติดตามและแจ้งให้มาปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือยื่นใบลาออกให้ถูกต้องแต่เจ้าหน้าที่ผู้นี้ก็เพิกเฉยไม่ได้กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการอีกเลยจนถึงปัจจุบัน และผู้บังคับบัญชาได้สืบสวนแล้วพบว่าตลอดเวลาที่ละทิ้งหน้าที่ราชการได้พักอยู่ที่บ้านพักตลอดมาแต่ไม่มาปฏิบัติงาน เพราะไม่อยากเดินทางจากบ้านพักมาปฏิบัติงาน (3/2540) โทษ ไล่ออก

3. นักข่าว 5 ได้รับอนุมัติจากกระทรวงเจ้าสังกัดและสำนักงาน ก.พ. ให้ลาไปศึกษาต่อระดับปริญญาโท ณ.ประเทศออสเตรเลีย ด้วยทุนส่วนตัว โดยได้รับเงินเดือนระหว่างลาศึกษาต่อ แต่เมื่อครบกำหนดการลาศึกษาต่อดังกล่าวแล้ว ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ผู้นี้ไม่ได้

กลับมารายงานตัว เพื่อเข้าปฏิบัติราชการตามปกติจนถึงปัจจุบันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร (12/2543) โทษ ไล่ออก

ข้อ 13 พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี และไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการกลั่นแกล้งกัน และต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการระหว่างพนักงานส่วนท้องถิ่นด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ

ความในข้อนี้กำหนดให้พนักงานส่วนท้องถิ่นปฏิบัติต่อพนักงานส่วนท้องถิ่นด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติ

ราชการ 4 ประการ คือ

1. ให้สุภาพเรียบร้อย
2. ให้รักษาความสามัคคี
3. ไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการกลั่นแกล้ง
4. ให้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในหน้าที่ราชการ

แยกอธิบายเป็นข้อ ๆ ได้ ดังนี้

1. ให้สุภาพเรียบร้อย คำว่า "สุภาพเรียบร้อย" หมายความว่า การแสดงออกทางกิริยาหรือวาจาในลักษณะอ่อนโยน ละมุนละม่อม รวมทั้งใช้กิริยาวาจาที่ไม่หยาบคายและเหมาะสมแก่บุคคลและสถานที่การที่จะพิจารณาว่าเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม จะต้องพิจารณาถึงข้อเท็จจริงตามพฤติการณ์สถานการณ์ และลักษณะในการติดต่อระหว่างพนักงานส่วน

ท้องถิ่นด้วยกันนั้นเป็นกรณีๆ ไป การใช้ถ้อยคำนั้นต้องดูว่ามีเจตนาว่าอย่างไรประกอบการวินิจฉัยด้วย

2. ให้ความสำคัญสามัคคี การรักษาความสามัคคีระหว่างพนักงานส่วนท้องถิ่นด้วยกันเป็นสิ่งสำคัญที่จะส่งผลไปถึงประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ถ้าพนักงานส่วนท้องถิ่นแต่ละหน่วยงานมีความสามัคคีร่วมมือร่วมใจในการปฏิบัติหน้าที่ราชการเป็นอย่างดี กิจการทั้งปวงก็จะสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี แต่ถ้าขาดความสามัคคีกัน ขาดการช่วยเหลือซึ่งกันและกันจะทำให้หน่วยงานนั้นขาดการประสานงาน ขาดประสิทธิภาพ จะเป็นผลเสียแก่ราชการโดยรวม

3. ไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการกลั่นแกล้ง การปฏิบัติหน้าที่ราชการของพนักงานส่วนท้องถิ่นต้องมีความจริงใจต่อหน้าที่ราชการ ต่อผู้ใต้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ให้สำเร็จลุล่วง ไม่กระทำการอย่างใดๆ อันเป็นการกลั่นแกล้งกัน จะเป็นการกระทำในหน้าที่หรือไม่ก็ตาม แต่เมื่อผลเกิดขึ้นจะเกิดแก่ราชการโดยรวมแล้ว พนักงานส่วนท้องถิ่นจะต้องงดเว้นการกระทำนั้นเพื่อให้เกิดผลดีแก่ราชการ

4. ให้ช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการ การช่วยเหลือซึ่งกันและกันในหน้าที่ราชการจะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการสำเร็จเรียบร้อยรวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นการกระทำผิดวินัยตามข้อ ๑3 นี้ไม่เป็นการผิดวินัยอย่างร้ายแรง นอกจากจะเข้ากรณีเป็นการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงตามข้อ 18 ข้างต้นด้วย

แนวทางการลงโทษ

ลักษณะความผิด "ไม่สุภาพเรียบร้อย"

1. เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล 3 สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทจังหวัดพัทลุงได้แสดงกิริยาอาการไม่เหมาะสมโดยเดินเข้ามาในห้องทำงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารด้วยเสียงดังเอะอะโวยวายและกระซอกเก้าอี้ที่นั่งของตนอย่างรุนแรง ทบโตะ พร้อมกับกล่าววาจาไม่สุภาพในลักษณะต่อว่าผู้บังคับบัญชา ซึ่งขณะนั้นผู้บังคับบัญชาและเจ้าหน้าที่อีกหลายคนกำลังนั่งทำงานอยู่ในห้องดังกล่าวด้วย ซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้นี้ได้ยอมรับเพราะเกิดความไม่พอใจและน้อยใจที่ตนได้เลื่อนขึ้นเงินเดือนประจำปีครึ่งขึ้นและยืนยันว่าจะไม่กระทำเช่นนี้อีก (10/2543) โทษ ภาคทัณฑ์

2. นายช่างรังวัด 5 ร่วมรับฟังการให้นโยบายการรังวัดจากนายช่างใหญ่และระหว่างที่ได้รับฟังได้หลับและส่งเสียงรบกวนที่ประชุม นายช่างใหญ่จึงให้รายงานตัว และอนุญาตให้ออกจากห้องประชุมได้หากไม่ประสงค์จะฟัง สักครูเจ้าหน้าที่ผู้นี้จึงขออนุญาตพูด และพูดว่า "ผมฟังมา 20 ปีแล้วครับ" (12/2545) โทษ ภาคทัณฑ์

3. เจ้าพนักงานปกครอง 5 ได้ทะเลาะโต้เถียงและพูดจาเสียดสีด้วยถ้อยคำหยาบคายต่อเพื่อนข้าราชการหญิงรายหนึ่ง อีกทั้งยังชอบดื่มสุราในเวลาพักเที่ยงกับผู้ที่มาติดต่อราชการเป็นประจำ และเมื่อกลับเข้าทำงานตอนบ่ายจะมีอาการมึนเมา ส่งเสียงดัง และพูดจาด้วยถ้อยคำไม่สุภาพ ซึ่งผู้บังคับบัญชาได้เคยกล่าวตักเตือนแล้ว แต่ยังไม่ปรับปรุงตัวให้ดีขึ้น (2/2542) โทษ ตัดเงินเดือน 5 % เป็นเวลา 3 เดือน

ลักษณะความผิด "ไม่รักษาความสามัคคี"

1. เจ้าหน้าที่บริหารงานสรรพสามิต 4 และเจ้าหน้าที่พัสดุ 3 ได้ทะเลาะวิวาทชกต่อยทำร้ายร่างกายกัน บริเวณอาคารสโมสร หลังจากนั้นได้ทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกายกันต่ออีกที่บริเวณประตูทางเข้ากรมสาเหตุมาจากมีนเมาสุรา (6/2541) โทษ ภาคทัณฑ์ทั้ง 2 คน

2. ช่างโยธา 3 ได้เกิดโต้เถียงกับวิศวกรโยธา 6 ผู้ร่วมปฏิบัติงานโครงการฯ เดียวกัน เป็นเหตุให้เกิดบันดาลโทสะ จึงได้ชกต่อยทำร้ายร่างกายผู้ร่วมงานซึ่งผลคดีถึงที่สุด ศาลได้พิพากษาลงโทษปรับผู้นี้เป็นเงิน 500 บาท (6/2542) โทษ ภาคทัณฑ์

3. ช่างรังวัด 2 จำนวน 2 ราย ได้ทะเลาะวิวาท ชกต่อยทำร้ายร่างกายกันในสถานที่ราชการจนทรัพย์สินของทางราชการเสียหาย และได้มีการดำเนินคดี จนศาลพิพากษาลงโทษจำคุกเจ้าหน้าที่ทั้งสองคนคนละ 1 เดือน ปรับ 1,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้กำหนด 1 ปี (3/2544) โทษ ลดชั้นเงินเดือนคนละ 1 ชั้น

ลักษณะความผิด "กลั่นแกล้งกัน"

1. นายอำเภอ บีบบังคับให้เทศบาลต้องทำตามความเห็นของตน โดยเพิ่มข้อความตามหนังสือของจังหวัดที่มีถึงเทศบาลให้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงกับปลัดเทศบาล โดยมีได้ส่งรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงให้เทศบาล สำหรับใช้ประกอบการพิจารณาดำเนินการตามระเบียบปฏิบัติและเมื่อเทศบาลขอรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาก็ไม่ยอมส่งเอกสารดังกล่าวให้แต่ได้ตั้งเงื่อนไขให้เทศบาลตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย

อย่างร้ายแรงก่อน แล้วให้ประธานคณะกรรมการสอบวินัยขอเอกสารมา
จึงจะส่งให้ และยังมีหนังสือเร่งรัดให้เทศบาลดำเนินการแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนวินัยกับปลัดเทศบาลผู้นี้ อีก พร้อมกับแจ้งว่าหาก
ไม่ดำเนินการก็จะถือว่านายกเทศมนตรีมีเจตนาละเว้นการปฏิบัติหน้าที่
อีกด้วย (12/2545) โทษ ตัดเงินเดือน 5 % เป็นเวลา 1 เดือน

ลักษณะความผิด "ไม่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน"

1. เจ้าหน้าที่บริหารงานพัฒนาชุมชน 6 ปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่าง
ขาด มนุษย์สัมพันธ์ และใช้อารมณ์ของตนเองเป็นใหญ่ ทำให้ไม่เป็นที่
ยอมรับจากผู้นำท้องถิ่นผู้มาติดต่อประสานงานและผู้ได้บังคับบัญชา
นอกจากนั้นยังไม่ให้คำปรึกษาหารือ แก่ผู้ได้บังคับบัญชา ทำให้การ
ติดต่อประสานงานกับหน่วยงานอื่นทำได้ยาก (6/2541) โทษ ภาคทัณฑ์

2. เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน 3 ไม่ตั้งใจทำงานการเงินและ
บัญชีเงินบำรุงสถานีนามัย ซึ่งตนเองมีหน้าที่รับผิดชอบให้เรียบร้อย
ถูกต้อง และเป็นปัจจุบันทำให้การส่งมอบงานแก่ผู้รับเพื่อปฏิบัติต่อ
ล่าช้าประมาณ 5 เดือน และทำงานไม่สัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ไม่
ช่วยเหลือกันในการปฏิบัติงานการเงินและบัญชีกับผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้อง
(5/2541) โทษ ตัดเงินเดือน 5 % เป็นเวลา 1 เดือน

**ข้อ 14 พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องต้อนรับ ให้
ความสะดวก ให้ความเป็นธรรมและให้การสงเคราะห์
แก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน**

โดยไม่ชักช้า และด้วยความสุภาพเรียบร้อย ห้ามมิให้
ดูหมิ่นเหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้
ติดต่อราชการ

การดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหง
ประชาชนผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิด
วินัยอย่างร้ายแรง

ความในข้อ 14 วรรคหนึ่งกำหนดให้พนักงานส่วนท้องถิ่นต้อง
ปฏิบัติต่อประชาชน 6 ประการ คือ

1. ต้องต้อนรับประชาชนผู้มาติดต่อในราชการอันเกี่ยวกับ
หน้าที่ของตนเอง
2. ต้องให้ความสะดวกแก่ประชาชนผู้มาติดต่อในราชการอัน
เกี่ยวกับหน้าที่ของตน
3. ต้องให้เป็นธรรมแก่ประชาชนผู้มาติดต่อในราชการอัน
เกี่ยวกับหน้าที่ของตนโดยให้บริการประชาชนทุกคนที่มาติดต่ออย่าง
เสมอหน้ากัน
4. ต้องให้ความสงเคราะห์ คือช่วยเหลือเท่าที่พึงกระทำได้แก่
ประชาชนผู้มาติดต่อในราชการอันเกี่ยวกับหน้าที่ของตนโดยไม่ชักช้า
5. ต้องสุภาพเรียบร้อยต่อประชาชนผู้มาติดต่อในราชการอัน
เกี่ยวกับหน้าที่ของตน
6. ต้องไม่ดูหมิ่นเหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงราษฎร

การไม่ปฏิบัติตามข้อ 1 ถึงข้อ 5 อย่างใดอย่างหนึ่ง เป็นความผิดวินัยที่ไม่ร้ายแรง ส่วนการไม่ปฏิบัติตามข้อ 6 คือ การดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงราษฎรเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

พนักงานส่วนท้องถิ่นทุกคนมีหน้าที่จะต้องปฏิบัติในการให้บริการแก่ประชาชนผู้มาติดต่อราชการอันเกี่ยวกับหน้าที่ของตนโดยไม่ชักช้าหรือโยกโย้

การกระทำที่เข้าลักษณะเป็นการผิดวินัย จะต้องเป็นการปฏิบัติต่อประชาชนผู้มาติดต่อราชการอันเกี่ยวกับหน้าที่ของตนหากปฏิบัติต่อประชาชนอื่นที่มีใช้ผู้มาติดต่อราชการอันเกี่ยวกับหน้าที่ของตนก็ไม่เป็น การผิดวินัยตามข้อนี้

"ประชาชน" หมายความว่า บุคคลทั่วไป หมายรวมถึงชาวต่างประเทศด้วย

"ราษฎร" หมายความว่า พลเมืองของประเทศซึ่งต้องเป็นคนไทยอยู่ในปกครองของรัฐบาลไทย

"ดูหมิ่น" หมายความว่า ดูถูกว่าไม่ดีจริง หรือไม่เก่งจริง ตามประมวลกฎหมายอาญาหมายถึง

การแสดงออกทางกิริยาหรือวาจาหรือเขียนเป็นหนังสือหรือภาพอันเป็นการสบประมาท หรือดูถูกผู้หนึ่งผู้ใดซึ่งทำให้เขาเสียหาย เช่น คำพิพากษาศาลฎีกา ที่ 2246/2515 วินิจฉัยถ้อยคำที่จำเลยกล่าวว่า "พนักงานที่ดินหมาๆ ขอบกินแต่เบี้ย (ขอบกินสินบน)" นั้นเป็นการดูหมิ่นเจ้าพนักงานซึ่งกระทำการตามหน้าที่ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 347/2519 วินิจฉัย

ว่าการที่นายตำรวจไม่รับแจ้งความเรื่องสุนัขกัดหลานจำเลยตามที่จำเลยแจ้ง แล้วจำเลยได้กล่าวต่อนายตำรวจผู้นั้นว่า "ทำอย่างนี้ไม่ยุติธรรม" เป็นการดูหมิ่นเจ้าพนักงาน ซึ่งกระทำการตามหน้าที่ เป็นต้น

ข้อสังเกต ถ้าเป็นการดูหมิ่นชาวต่างประเทศไม่เป็นความผิดฐานดูหมิ่นราษฎร เพราะไม่เป็นพลเมืองของประเทศไทย จึงไม่เป็นความผิดตามข้อ 14 วรรคสอง หรือตามข้อ 5 แต่อาจจะผิดฐานไม่สุภาพเรียบร้อยต่อประชาชนตามข้อ 14 วรรคแรก หรือฐานประพฤติก้าวอย่างร้ายแรงตามข้อ 18

"เหยียด" หมายความว่า ถือเอาว่า ลงเอาว่า เช่น เหยียดคนลงเป็นสัตว์

"หยาม" หมายความว่า ดูหมิ่น ดูถูก

"เหยียดหยาม" จึงหมายความว่า การกล่าวถ้อยคำหรือการแสดงกิริยาอาการดูถูกหรือรังเกียจ

"กดขี่" หมายความว่า ช่มให้อยู่ในอำนาจของตนใช้อำนาจบังคับเอา แสดงอำนาจ

"ข่มเหง" หมายถึง ใช้กำลังรังแก

การที่มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย กำหนดว่า พนักงานส่วนท้องถิ่นผู้ใดดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่หรือข่มเหงราษฎร เป็นความผิดวินัยร้ายแรงเพราะพนักงานส่วนท้องถิ่นเป็นเจ้าหน้าที่หรือเป็นเครื่องมือของรัฐบาล ในการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นและให้บริการแก่ราษฎรในหน้าที่ต่างๆ เป็นผู้ติดต่อใกล้ชิดกับราษฎร คอยบำบัดทุกข์บำรุงสุขราษฎรและเป็นตัวเชื่อมในการ

สร้างความสัมพันธ์หรือความเข้าใจอันดีระหว่างราษฎรกับรัฐบาล ดังนั้น ถ้าพนักงานส่วนท้องถิ่นไปดูหมิ่นเหยียดหยาม กดขี่หรือข่มเหงราษฎร เสียเองแล้ว ย่อมทำให้ราษฎรเดือดร้อน อีกทั้งเกิดความรู้สึกเกลียดชัง พนักงานส่วนท้องถิ่น ข้าราชการและรัฐบาล และอาจเป็นปฏิปักษ์ต่อ รัฐบาลได้ซึ่งจะทำให้เกิดปัญหาอุปสรรคและผลเสียหายอันร้ายแรงในการปกครองประเทศขึ้นได้ในที่สุด

การที่จะพิจารณาว่าการกระทำใดถึงเป็นความผิดวินัยฐานดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่หรือข่มเหงราษฎรนั้น มีองค์ประกอบเป็นแนวทางวินิจฉัย คือ

1. เป็นการกระทำในฐานะที่เป็นพนักงานส่วนท้องถิ่น คือผู้กระทำการดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่หรือข่มเหงราษฎรนั้น ต้องกระทำโดยการแสดงออกว่าตนเป็นพนักงานส่วนท้องถิ่น หรือราษฎรรู้สึกลงว่าเป็นการกระทำของข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น แต่ถ้าผู้กระทำไม่ได้แสดงตนว่าเป็นข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น หรือราษฎรไม่ได้รู้สึกว่าเป็นการกระทำของข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นก็ไม่ผิดฐานนี้ เช่นนายแพทย์ไปในงานเลี้ยงเปิดร้านค้าแห่งหนึ่ง มีบรรดาวัยรุ่นที่มาร่วมงานส่งเสียงเอะอะนายแพทย์ซึ่งเป็นผู้อาวุโสในงานจึงได้ห้ามปราม แต่วัยรุ่นกลุ่มนั้นก็ไม่เชื่อฟัง นายแพทย์ผู้นั้นจึงชักปืนมาจ่อแล้วบังคับให้วัยรุ่นกราบเท้า กรณีนี้ไม่เป็นความผิดฐานกดขี่หรือข่มเหงราษฎร เพราะนายแพทย์มิได้กระทำในฐานะข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น

2. ผู้ถูกดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหง ต้องอยู่ในฐานะราชกร คือมีฐานะเป็นพลเมืองของประเทศไทย ซึ่งมีความสัมพันธ์กับข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ส่วนราชกรเป็นผู้อยู่ในปกครองของรัฐและรับบริการจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ

3. เจตนา หรือจงใจ คือผู้กระทำได้กระทำโดยเจตนาหรือจงใจที่จะดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่หรือข่มเหงราชกรผู้กระทำโดยตรง ถ้าหากการกระทำนั้นเป็นไปโดยพนักงานส่วนท้องถิ่นผู้นั้นไม่ได้มีเจตนาหรือจงใจที่จะกระทำต่อผู้นั้นโดยตรงก็ไม่เป็นความผิดตามข้อ 15 วรรคสองนี้ ทั้งนี้ต้องพิจารณาจากพฤติการณ์แห่งการกระทำนั้นเป็นเรื่องๆ ไป

4. การดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงราชกรนั้น มีผลเสียกระทบถึงภาพพจน์ส่วนรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือของทางราชการ คือ ทำให้ราชกรเกิดความรู้สึกรังเกียจหรือชิงชัง บรรดาข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นทั้งหลาย หรือรังเกียจชิงชัง รัฐบาลหรือทางราชการเป็นส่วนรวม จึงจะเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าหากการกระทำนั้นไม่มีผลเสียกระทบถึงภาพพจน์ส่วนรวมของข้าราชการพนักงานส่วนท้องถิ่น หรือของทางราชการ ก็ไม่เป็นความผิดร้ายแรงตามข้อ 14 วรรคสองนี้

การที่จะถือว่าพนักงานส่วนท้องถิ่นผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อ 14 วรรคสองนี้จะต้องกระทำการเข้าองค์ประกอบทั้ง 4 ข้อ ดังกล่าวมาแล้ว

แนวทางการลงโทษ

ลักษณะความผิด "ไม่ต้อนรับไม่ให้ความสะดวก ไม่ให้เป็นธรรม ไม่ให้การสงเคราะห์ประชาชนผู้ติดต่อบุคลากร"

1. เจ้าหน้าที่ที่ดิน 4 เป็นเจ้าหน้าที่ค้นเรื่องขอโอนมรดกที่ดินรายหนึ่งจนพบแล้วไม่ดำเนินการต่อไปให้แล้วเสร็จ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรจนเป็นเหตุให้มีการร้องเรียนเกิดขึ้น (3/2543) โทษ ภาคทัณฑ์

2. เจ้าหน้าที่ที่ดิน 4 ไม่ชี้แนะราษฎรผู้มาติดต่อราชการให้ชัดเจนเกี่ยวกับกรณีที่จะไปดำเนินการใช้สิทธิทางศาลในการฟ้องคดีแต่งตั้งผู้จัดการมรดก เป็นเหตุให้ราษฎรไม่เข้าใจ และร้องเรียน (8/2541) โทษ ภาคทัณฑ์

3. นักวิชาการที่ดิน 5 ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบเกี่ยวกับการแจกโฉนดที่ดิน และ น.ส. 3 ก. และให้ปฏิบัติหน้าที่ประชาสัมพันธ์ สลับกัน มักจะพูดจาเสียงดัง ทำให้บางครั้งราษฎรที่มาติดต่อราชการเกิดความตกใจ และมีได้ชี้แจงหรืออธิบายรายละเอียดให้ราษฎรเข้าใจอย่างถ่องแท้ (8/2541) โทษ ภาคทัณฑ์

แนวทางการลงโทษ

ลักษณะความผิด "ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อบุคลากร"

1. เจ้าหน้าที่ที่ดิน 4 กล่าวถ้อยคำต่อผู้มาติดต่อราชการว่า "เฒ่าบ้านนอกไม่รู้ประสีประสา มาร่ำไรไร ไม่รู้เรื่องรู้ราว เดียวจะจับเข้าคุกเข้าตาราง ซึ่งได้ทำมาหลายคนแล้ว ไม่ทำให้" ซึ่งเป็นการให้บริการ

ประชาชนต่ำกว่ามาตรฐานของการเป็นข้าราชการที่ดีขาดความสำนึก
อดทน อดกลั้น ขาดสติ (8/2543) โทษ ตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 2
เดือน

2. นักวิชาการที่ดิน 5 เป็นผู้สอบสวนการจดทะเบียนขึ้นเงินจำนอง
ครั้งที่ 1 ระหว่างผู้จำนอง กับผู้รับจำนอง ได้ใช้อารมณ์ มีสีหน้าไม่พอใจ
และแสดงวาจาไม่สุภาพโดยพูดว่า "ก่อนเที่ยงเรียกแล้วไปไหน ทำไมไม่มา
เดี๋ยวให้ไปทำใหม่เสียเลย" เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้นี้ได้ตรวจสอบหลักฐานและได้
ขอบัตรประจำตัวประชาชนของสามีผู้รับจำนอง เมื่อผู้รับจำนองขอให้
ตรวจสอบจากหลักฐานที่ได้เคยยื่นไว้ครั้งที่แล้ว เจ้าหน้าที่ผู้นี้ยังคงใช้
อารมณ์ แสดงสีหน้าไม่พอใจเช่นเดิม โดยใช้วาจาไม่สุภาพว่า "เรื่องใหม่
ต้องแสดงหลักฐานใหม่ของเก่าผิดใช้ไม่ได้" จนผู้รับจำนองได้นำหลักฐาน
มาแสดงใหม่ จึงยินยอมดำเนินการให้ (9/2545) โทษ ตัดเงินเดือน 5 %
เป็นเวลา 3 เดือน

**ข้อ 15 พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องไม่กระทำการ
หรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำ
ให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของ
ตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน**

องค์ประกอบตามข้อนี้ มี 2 ประการ คือ

1. กระทำการ หรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์

2. อาจทำให้เสียความเที่ยงธรรม หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนอาจพิจารณาได้ ดังนี้

1. กระทำการ หรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์ การหาผลประโยชน์นั้นไม่ว่าจะเป็นการกระทำของตัวพนักงานส่วนท้องถิ่นเอง หรือเป็นการที่พนักงานส่วนท้องถิ่นยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์ และไม่จำเป็นที่จะต้องเป็นเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานส่วนท้องถิ่นนั้นโดยตรง

2. อาจทำให้เสียความเที่ยงธรรม หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนแยกออกได้ ๒ กรณี คือ

2.1 อาจทำให้เสียความเที่ยงธรรม คือ พนักงานส่วนท้องถิ่นผู้นั้นอาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนโดยไม่เที่ยงธรรม โดยลำเอียงเข้าข้างตนเอง หรือเข้าข้างคนที่ตนยอมให้หาประโยชน์ หรือมีทางที่จะปฏิบัติต่อกรณีของผู้อื่นโดยไม่เท่าเทียมกับที่ปฏิบัติต่อกรณีของตนหรือของผู้ที่ตนยอมให้หาประโยชน์ได้ ทั้งนี้ แม้จะยังไม่มีกรณีที่ทำให้เสียความเที่ยงธรรมเกิดขึ้นเพียงมีทางที่อาจเกิดกรณีที่ทำให้เสียความเที่ยงธรรมได้ ก็ต้องห้ามตามข้อนี้แล้ว การที่จะพิจารณาว่าการกระทำอย่างใดเป็นการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือไม่นั้น จะต้องพิจารณาโดยคำนึงถึงหน้าที่และความรับผิดชอบของตำแหน่งหน้าที่ของพนักงานส่วนท้องถิ่นผู้นั้นดำรงอยู่ ว่าจะมีทางที่อาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมดังกล่าวได้หรือไม่ หากมีทางที่อาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมได้ ก็ต้องห้ามตามข้อนี้

กรณีกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมนี้ หากกระทำโดยไม่ได้อาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนก็ผิดตามข้อ 15 นี้เพียงข้อเดียว ซึ่งเป็นวินัยไม่ร้ายแรง แต่ถ้ากระทำโดยอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตน ก็เป็นความผิดตามข้อ 3 อีกด้วย ซึ่งอาจเป็นความผิดวินัยร้ายแรงหรือไม่ร้ายแรงก็ได้แล้วแต่กรณี

2.2 อาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ

"เกียรติศักดิ์" หมายถึง ฐานะซึ่งได้รับการสรรเสริญ

การพิจารณาว่าการกระทำอย่างใดเป็นการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหรือไม่นั้น จะต้องพิจารณาโดยคำนึงถึงตำแหน่งหน้าที่ที่พนักงานส่วนท้องถิ่นผู้นั้นดำรงอยู่ว่า อยู่ในฐานะที่ควรได้รับการยกย่องสรรเสริญหรือเป็นที่นับถือของประชาชนเพียงใด พนักงานส่วนท้องถิ่น ผู้ดำรงตำแหน่งสูงๆ ที่เรียกว่าชั้นผู้ใหญ่ย่อมอยู่ในฐานะเป็นที่ได้รับการยกย่อง สรรเสริญ หรือเป็นที่นับถือของประชาชนมากกว่าชั้นผู้น้อย จึงต้องรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่มากกว่าพนักงานส่วนท้องถิ่นชั้นผู้น้อย ตำแหน่งที่ต้องทำตนให้เป็นที่เลื่อมใสศรัทธาในวงสังคม หรือเป็นที่เลื่อมใสศรัทธาของประชาชนทั่วไป เช่นตำแหน่งพนักงานครู หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นระดับสูง เป็นต้น มีลักษณะเป็นตำแหน่งที่ควรรักษาเกียรติศักดิ์เป็นพิเศษ นอกจากนี้ต้องคำนึงถึงความรู้สึกของประชาชนหรือสังคมหรือทางราชการว่ามีความรังเกียจเหยียดหยาม ดูถูกดูแคลนต่อผู้กระทำการนั้นๆ เพียงใดหรือไม่ด้วยถ้าประชาชนหรือสังคม หรือทางราชการมีความรู้สึก

ดังกล่าว ก็เป็นความผิดตามข้อนี้ แต่ถ้าไม่มีความรู้สึกเช่นกล่าวมานี้ก็ไม่เป็นความผิดตามข้อนี้

ข้อสังเกต

1. ถ้าเป็นเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่เข้าข้อ 2
2. ถ้าเป็นเรื่องไม่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่เข้าข้อ 15
3. ถ้าเป็นเรื่องเกี่ยวกับความประพฤติเข้ามาตรา 18

แนวทางการลงโทษ

ลักษณะความผิด "กระทำ การหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้ เสียความเที่ยงธรรม"

1. ข้าราชการ 3 มีส่วนร่วมรู้เห็นกับภรรยาของตน จดทะเบียนจัดตั้งห้างหุ้นส่วนจำกัด และเจ้าหน้าที่ผู้นี้ได้ร่วมเป็นหุ้นส่วนด้วย โดยใช้สถานที่ตั้งสำนักงานใหญ่ซึ่งเป็นเลขที่เดียวกับสถานที่ตั้งของส่วนราชการนั้น พฤติการณ์เป็นการกระทำความผิดวินัยตามมาตรา 95 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือนพ.ศ.2535 (6/2540) โทษ ภาคทัณฑ์

2. เจ้าหน้าที่บริหารธุรการ 4 ยอมรับเงินจากผู้รับเหมาหรือผู้แทนส่วนราชการที่มาติดต่อขอเบิกเงินจากสำนักงานซึ่งนามามอบให้โดยเสน่หาเป็นครั้งคราวและนำเงินที่ได้รับดังกล่าวไปรับประทานอาหารร่วมกับเพื่อนร่วมงาน (11/2541) โทษ ตัดเงินเดือน 5 % เป็นเวลา 3 เดือน

ข้อ 16 พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องไม่ป็น กรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่ง อื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วน หรือบริษัท

ความเป็นมาของข้อนี้ ได้นำมาบัญญัติไว้เมื่อครั้งใช้
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2518 ซึ่งคณะกรรมการ
กฤษฎีกาได้มีความเห็นเกี่ยวกับคำสั่งคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินว่า
คำสั่งนี้มีลักษณะเป็นกฎหมาย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 79 แห่ง
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเมือง พ.ศ.2518จึงมีผลเป็น
กฎหมาย

สรุปได้ว่าคำสั่งหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินดังกล่าว มี
ผลเป็นกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 79 นี้ โดยเพิ่มเติมว่าห้ามดำรง
ตำแหน่งที่มีหน้าที่อื่นในบริษัทห้างร้านเอกชน คือทำให้บุคคลทั่วไปเข้าใจ
ได้ว่าเป็นการยอมให้บริษัทห้างร้านของเอกชนเหล่านั้น อาศัยชื่อของตน
เพื่อแสวงหาประโยชน์โดยตรงหรือทางอ้อมด้วย ทั้งนี้ตำแหน่งที่มี
หน้าที่อื่นนี้ไม่จำเป็นต้องเป็นตำแหน่งกรรมการผู้จัดการหรือผู้จัดการ แม้
จะเป็นเพียงกรรมการธรรมดา หากการดำรงตำแหน่งกรรมกรนั้นทำให้
บุคคลทั่วไปเข้าใจได้ว่าเป็นการยอมให้บริษัทห้างร้านเอกชนเหล่านั้นอาศัย
ชื่อของตนเพื่อแสวงหาประโยชน์โดยตรงหรือทางอ้อมก็ต้องห้ามด้วย
และข้าราชการผู้ใดกระทำผิดวินัยตามข้อห้ามนี้ เป็นความผิดวินัยอย่าง
ร้ายแรง

การหาประกันชีวิตไม่มีความผูกพันในฐานะลูกจ้างกับบริษัท นอกจากนั้นใช้เวลาวันหยุดราชการหรือนอกเวลาราชการอันเป็นเวลาว่างหาประกัน การยอมให้บริษัทห้างร้านอาศัยชื่อของตนแสวงหาประโยชน์ จะต้องดูเป็นเรื่องๆ ไปการเป็นผู้ถือหุ้นของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทไม่ต้องห้ามตามข้อนี้

ข้อสังเกต

กรณีพนักงานส่วนท้องถิ่น ใช้เวลานอกเหนือจากเวลาราชการไปทำงานพิเศษเป็นพนักงานในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทเช่น เป็นพนักงานบัญชีในเวลากลางคืนหรือในวันหยุดโดยไม่ทำให้บุคคลทั่วไปเข้าใจว่าเป็นการยอมให้บริษัทห้างร้านของเอกชนอาศัยชื่อของตนแสวงหาประโยชน์ ไม่เป็นการกระทำผิดวินัยตามข้อ 17 และตามคำสั่งหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินดังกล่าว แต่ถ้าหากเป็นการใช้เวลาราชการไปทำงานก็เป็นความผิดฐานไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ หรือถ้าการเป็นพนักงานในห้างหุ้นส่วนบริษัท ดังกล่าวเป็นการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน ก็มีความผิดตามกรณีอื่นๆ ทั้งนี้ จะต้องพิจารณาข้อเท็จจริงเป็นกรณีๆ ไป

ส่วนกรณีที่พนักงานส่วนท้องถิ่นตำแหน่งผู้จัดการในกิจการอื่นอันมิใช่ห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท เช่น เป็นผู้จัดการมูลนิธิ กรณีไม่เป็นการต้องห้ามตามข้อ 16 นี้ และคำสั่งหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินดังกล่าว เพราะข้อห้ามดังกล่าวห้ามเพียงมิให้เป็นผู้จัดการในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทเท่านั้น การเป็นผู้จัดการมูลนิธิจึงอยู่นอกข้อห้ามดังกล่าว แต่การเป็นผู้จัดการกิจการอื่นที่มีใช้ห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท ก็

อาจผิดวินัยในฐานะอื่นได้เช่นเดียวกับพนักงานส่วนท้องถิ่นไปเป็นพนักงานในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทดังกล่าวข้างต้น

แนวทางการลงโทษ

ลักษณะความผิด "เป็นกรรมการผู้จัดการหรือผู้จัดการหรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกัน"

1. โยธา 5 ได้ดำรงตำแหน่งกรรมการบริษัทจำกัด และได้ถูกพนักงานอัยการเป็นโจทก์ฟ้องฐานความผิดไม่จัดส่งงบดุลประจำปีไปยังนายทะเบียนภายในกำหนด และศาลแขวงพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนจำกัดและบริษัทจำกัด ให้ปรับ 2,000 บาท ภายหลังเจ้าหน้าที่ผู้นี้ได้จดทะเบียนเลิกบริษัทดังกล่าว (7/2545) โทษ ภาคทัณฑ์

2. รองปลัดกระทรวง ได้จดทะเบียนจัดตั้งบริษัทจำกัด จำนวน 2 แห่งโดยเป็นกรรมการซึ่งมีอำนาจลงลายมือชื่อผูกพันบริษัทฯ ทั้งได้มีการลงนามยื่นคำขอจดทะเบียนบริษัทฯ ต่อกรมทะเบียนการค้าหลายครั้งหลายรายการ และเป็นตัวแทนบริษัท ทำนิติกรรมในการซื้อที่ดินกับอีกบริษัท (10/2545) โทษ ภาคทัณฑ์

ข้อ 17 พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการและในการปฏิบัติภารกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน กับจะต้อง

ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาท ทางการเมืองของข้าราชการโดยอนุโลม

มาตรฐานทั่วไปข้อนี้กำหนดให้พนักงานส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติ 2 ประการในการปฏิบัติหน้าที่ราชการและในการปฏิบัติภารกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน คือ

1. ให้วางตนเป็นกลางทางการเมือง

2. ต้องปฏิบัติตามระเบียบทางราชการว่าด้วยมารยาททางการเมือง เกี่ยวกับการวางตัวเป็นกลางในทางการเมือง มีมติคณะรัฐมนตรีตามหนังสือสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร. 0203/ว 5 ลงวันที่ 20 มกราคม 2519 เรื่องการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเห็นชอบด้วยกับข้อเสนอของกระทรวงมหาดไทยและอนุมัติให้ดำเนินการและถือปฏิบัติตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอ โดยมีหลักปฏิบัติในข้อ 3 ว่า "ให้ข้าราชการทุกกระทรวง ทบวง กรม ได้วางตัวเป็นกลาง ไม่ให้ฝักใฝ่ผู้สมัครหรือพรรคการเมืองหนึ่งพรรคการเมืองใดเป็นอันขาด "

ระเบียบสำนักคณะรัฐมนตรีว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการพลเรือน ลงวันที่ 16 มีนาคม 2499 กำหนดไว้ในข้อ 2 ว่า "ข้าราชการพลเรือนจะนิยมหรือเป็นสมาชิกพรรคการเมืองใดๆ ที่ตั้งขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมาย และจะไปประชุมอันเป็นการประชุมของพรรคการเมืองนั้นเป็นการส่วนตัวก็ได้แต่ในทางที่เกี่ยวกับประชาชนและในหน้าที่ราชการต้องกระทำตนเป็นกลางปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลโดยไม่คำนึงถึงพรรคการเมืองและไม่กระทำการให้เป็นการฝ่าฝืนวินัยที่กำหนดไว้สำหรับ

ข้าราชการพลเรือนกับต้องไม่กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนข้อห้ามดังต่อไปนี้ ด้วย คือ

1. ไม่ดำรงตำแหน่งในพรรคการเมืองใดๆ เว้นแต่ผู้เป็นสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรประเภท ๒ หรือข้าราชการการเมือง
2. ไม่ใช้สถานที่ราชการในกิจการทางการเมือง
3. ไม่วิพากษ์วิจารณ์การกระทำของรัฐบาลแก่ประชาชน
4. ไม่แต่งเครื่องแบบราชการไปร่วมประชุมพรรคการเมืองหรือไปร่วมประชุมที่สาธารณสถานใดๆอันเป็นที่ประชุมที่มีลักษณะทางการเมือง
5. ไม่ประดับเครื่องหมายของพรรคการเมืองในเวลาสวมเครื่องแบบราชการหรือในเวลาราชการหรือสถานที่ราชการ
6. ไม่แต่งเครื่องแบบของพรรคการเมืองเข้าไปในสถานที่ราชการ
7. ไม่บังคับให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาหรือประชาชนเป็นสมาชิกในพรรคการเมืองใดและไม่กระทำการในทางให้คุณให้โทษเพราะเหตุที่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาหรือประชาชนนิยมหรือเป็นสมาชิกในพรรคการเมืองใดที่ตั้งขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมาย
8. ไม่ทำการขอร้องให้บุคคลใดอุทิศเงินหรือทรัพย์สินเพื่อประโยชน์แก่พรรคการเมือง
9. ไม่โฆษณาหาเสียงเพื่อประโยชน์แก่พรรคการเมือง หรือแสดงการสนับสนุนพรรคการเมืองใด ๆ ให้เป็นการเปิดเผยในที่ประชุมพรรคการเมืองและในที่ที่ปรากฏแก่ประชาชนหรือเขียนจดหมายหรือบทความไปลงหนังสือพิมพ์ หรือพิมพ์หนังสือหรือใบปลิวซึ่งจะจำหน่ายแจกไปยังประชาชนอันมีข้อความที่เป็นลักษณะของการเมือง

10. ไม่ปฏิบัติหน้าที่แทรกแซงในทางการเมืองเป็นเครื่องมือเพื่อกระทำการต่างๆ อาทิ เช่นวิ่งเต้นติดต่อกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือพรรคการเมืองเพื่อให้ดำรงพระราชบัญญัติหรือญัติติเสนอสภาฯ หรือตั้งกระทู้ถามรัฐบาล

11. ในระยะเวลาที่มีการสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่แสดงออกโดยตรงหรือโดยปริยายที่จะเป็นการช่วยเหลือส่งเสริมสนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้ง และในทางกลับกันไม่กีดกันตำหนิตืดเย็นทับถมหรือให้ร้าย ผู้สมัครรับเลือกตั้งสำหรับข้าราชการประจำหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับพรรคการเมืองในลักษณะที่ปรึกษา อาจทำให้เสียความเป็นกลางในทางการเมือง ไม่ต้องด้วยเจตนารมณ์ของกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ที่นำมาเป็นแม่แบบในการร่างมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย ซึ่งยึดระบบคุณธรรมเป็นหลักการ

แนวทางการลงโทษ

ลักษณะความผิด "ไม่วางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ"

1. เจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข 6 ได้เข้าร่วมชุมนุมประท้วงหน้าสหกรณ์การเกษตรกับกลุ่มประชาชนที่ร่วมชุมนุมดังกล่าวซึ่งได้ถือป้ายผ้าที่มีข้อความพาดพิงถึงพรรคการเมืองพรรคหนึ่ง และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ข้อความดังกล่าวน่าจะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดและความรู้สึกในแง่ลบแก่

พรรคการเมือง และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรดังกล่าวและได้ละทิ้งหน้าที่ราชการไปเข้าร่วมชุมนุมประท้วงด้วย (2/2545) โทษ ภาคทัณฑ์

ข้อ 18 พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องรักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใดๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 18/1 พนักงานส่วนตำบลต้องไม่กระทำการอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศโดยกระทำประการใดประการหนึ่งดังต่อไปนี้ต่อข้าราชการหรือพนักงานส่วนตำบลท้องถิ่นด้วยกัน หรือร่วมปฏิบัติ

ราชการไม่ว่าจะเกิดในหรือนอกสถานที่ราชการ โดยผู้ถูกระทำมิได้ยินยอมต่อการกระทำนั้น หรือทำให้ผู้ถูกระทำเดือดร้อนรำคาญ

(1) กระทำการด้วยการสัมผัสร่างกายที่มีลักษณะส่อไปในทางเพศ เช่น การจูบ การโอบกอด การจับอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่ง เป็นต้น

(2) กระทำการด้วยวาจาที่ส่อไปในทางเพศ เช่น วิพากษ์วิจารณ์ร่างกาย พุดหยอกล้อ พุดหยาบคาย เป็นต้น

(3) กระทำการด้วยอากัปกิริยาที่ส่อไปในทางเพศ เช่น การใช้สายตาลวนลาม การทำสัญญาหรือสัญลักษณ์ใดๆ เป็นต้น

(4) การแสดงหรือสื่อสารด้วยวิธีการใดๆ ที่ส่อไปในทางเพศ เช่น แสดงรูปลามกอนาจาร ส่งจดหมายข้อความ หรือการสื่อสารรูปแบบอื่น เป็นต้น

(5) การแสดงพฤติกรรมอื่นใดที่ส่อไปในทางเพศ ซึ่งผู้ถูกระทำไม่พึงประสงค์หรือเดือดร้อนรำคาญ

การล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศตามวรรค หนึ่ง อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

องค์ประกอบในการพิจารณาเรื่องการประพฤติชั่ว มี ๓ ประการ คือ

1. เกียรติศักดิ์ของข้าราชการ
2. ความรู้สึกของสังคม
3. เจตนาที่กระทำ

องค์ประกอบทั้ง ๓ ประการ สามารถแยกอธิบายได้ ดังนี้

1. เกียรติศักดิ์ของข้าราชการ พิจารณาจากตำแหน่งหน้าที่ราชการของผู้กระทำประกอบกับพฤติการณ์ในการกระทำของพนักงานส่วนท้องถิ่น นั้น โดยพิจารณาว่าการกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำที่ผิดแบบธรรมเนียมของข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นที่ดี อันบุคคลที่อยู่ในฐานะและตำแหน่งเช่นนั้นควรประพฤติปฏิบัติเพียงใดหรือไม่ การพิจารณาว่าการกระทำอย่างใดจะทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพียงใดหรือไม่นั้น ได้กล่าวมาแล้วในข้อ 16 ข้างต้น

2. ความรู้สึกของสังคม พิจารณาโดยวิเคราะห์จากความรู้สึกของประชาชนทั่วไปหรือของทางราชการ ว่ามีความรังเกียจต่อการกระทำนั้น ๆ โดยรู้สึกว่าเป็นการประพฤติชั่วเพียงใดหรือไม่

3. เจตนาที่กระทำ พิจารณาจากการกระทำ โดยผู้กระทำรู้สำนึกในการกระทำและประสงค์ต่อผลหรือย่อมนั่งเห็นผลของการกระทำนั้นหรือไม่ หากไม่มีเจตนา ก็ไม่เป็นการประพฤติชั่ว เช่น ขับรถชนคนโดยประมาท ไม่เป็น

การประพตชั่วเพราะกระทำไปโดยไม่มีเจตนามุ่งร้ายต่อส่วนตัว และการที่
นายตำรวจกล่าวปราศรัยโจมตีหัวหน้าพรรคการเมืองผู้หนึ่งในระหว่างมีการ
หาเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตามข้อ 15 นายตำรวจผู้นั้นไม่ได้
กระทำด้วยเจตนามุ่งร้ายต่อส่วนตัว เพราะเนื้อหาสาระที่ปราศรัยทั้งหมด
แสดงว่าเป็นการกระทำด้วยเจตนาดีต่อส่วนรวม การกระทำของ
นายตำรวจนั้นจึงไม่เป็นการประพตชั่ว

แนวทางการลงโทษ

ลักษณะความผิด "กระทำอนาจาร"

1. พนักงานคุมประพต 4 ได้ขั้บรถยนต์ส่วนตัวไปส่งผู้ร่วมงานหญิง
ที่อีกจังหวัด ในระหว่างเดินทางเวลาประมาณสี่ทุ่ม เจ้าหน้าที่ผู้นี้ได้เลี้ยวรถ
กลับไม่ยอมเดินทางต่อ ผู้ร่วมงานหญิงจึงดึงกุญแจรถยนต์ออกและเปิดประตู
กระโดดออกจากรถจนได้รับบาดเจ็บเจ้าหน้าที่ผู้นี้ได้เข้ามาจับข้อมือทั้งสอง
ข้างของผู้ร่วมงานหญิงไว้พร้อมกับกดให้นอนลงบนพื้น จากนั้นได้ใช้ปากจูบ
บริเวณต้นคอของหญิงผู้ร่วมงาน 1 ครั้ง ผู้ร่วมงานหญิงได้ร้องให้คนช่วยและ
ได้ใช้ปากกัดมือของเจ้าหน้าที่ที่ใช้ปิดปากและจมูกของตน จนสามารถ
หลบหนีออกจากที่เกิดเหตุได้ (8/2541) โทษ ปลดออก

2. เจ้าหน้าที่รังสีการแพทย์ 4 ทำการตรวจอุลตราซาวด์ให้แก่ผู้ป่วย
หญิงเกินกว่าที่จะต้องกระทำในการตรวจตามคำสั่งแพทย์ โดยรู้อยู่แล้วว่า
การตรวจที่ถูกต้องต้องทำอะไร แต่กลับอาศัยโอกาสจากการที่ตนเองมีหน้าที่
ทำการตรวจอุลตราซาวด์ให้แก่ผู้ป่วยโดยการล่วงเกินและอนาจาร
ผู้ป่วยด้วยการจับอวัยวะเพศของผู้ป่วยคันขึ้น ในขณะที่ให้ยีนและไม่มีสิ่ง

ปกปิด อีกทั้งได้ใช้น้ำสอติใส่ไปในอวัยวะเพศของผู้ป่วยโดยอ้างว่าการกระทำดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของการตรวจอุตรัธาราวด์ ทำให้ผู้ป่วยซึ่งไม่พรบต้องยินยอมให้กระทำดังกล่าว (7/2544) โทษ ปลดออก

ลักษณะความผิด "หลอกลวง"

1. นักวิชาการการศึกษา 6 ได้เรียกและรับเงินจากผู้ปกครองนักเรียนรายหนึ่ง จำนวน 100,000 บาทโดยอ้างว่าสามารถฝากเด็กเข้าเรียนชั้นม.4 ของโรงเรียนมีชื่อแห่งหนึ่งข้อเท็จจริงปรากฏว่าไม่ได้ฝากเด็กต่อทางโรงเรียนแต่อย่างใด (11/2542) โทษ ไล่ออก

2. เจ้าพนักงานธุรการ 4 ได้หลอกลวงราษฎรจำนวน 6 ราย ว่าจะหาคนเข้าทำงานรับราชการโดยต้องเสียค่าใช้จ่ายในการวิ่งเต้นและค่าตอนแทน ซึ่งราษฎรทั้ง 6 รายหลงเชื่อ ได้จ่ายเงินรายละ 50,000 บาท จำนวน 1 ราย และรายละ 60,000 บาท จำนวน 5 ราย (8/2541) โทษ ไล่ออก

3. พยาบาลเทคนิค 5 ได้เรียกรับเงินจากราษฎร 4 ราย รายละ 10,000 - 30,000 บาท โดยอ้างว่าเพื่อเป็นค่าวิ่งเต้นช่วยเหลือฝากบุตรหลานของผู้นั้นให้ได้เข้าทำงานในส่วนราชการและเรียกรับเงินจากราษฎรอีกคนหนึ่ง จำนวน 2,740 บาท โดยอ้างว่ามีโครงการนมเลี้ยงเด็กจากบริษัท โดยสมาชิกต้องจ่ายเงินจำนวนหนึ่ง แล้วบริษัทฯ จะส่งนมเลี้ยงเด็กมาให้เป็นงวดๆ เป็นเวลา 3 ปี ซึ่งการกล่าวอ้างดังกล่าวไม่เป็นความจริง (9/2544) โทษ ไล่ออก

ลักษณะความผิด "ลักทรัพย์"

1. เจ้าพนักงานพัฒนาชุมชน 5 ศาลพิพากษาลงโทษจำคุก 3 เดือน และปรับ 2,000 บาท โทษจำคุกให้รอไว้มีกำหนด 2 ปี ในความผิดฐานลัก

ทรัพย์ (ปากกา 7 ด้าม รวมราคา 213 บาท) (8/2544) โทษ ตัดเงินเดือน 5 % เป็นเวลา 2 เดือน

2. เจ้าหน้าที่ปกครอง 4 ได้ทำการลักทรัพย์ของผู้อื่นรวมเป็นมูลค่าทรัพย์สิ่งสิ้น จำนวน 640 บาทและศาลได้พิพากษาให้ลงโทษจำคุก 6 เดือน และปรับ 2,000 บาท แต่โทษจำคุกให้รอไว้มีกำหนด 2 ปี (5/2544) โทษ ตัดเงินเดือน 5 % เป็นเวลา 3 เดือน

ลักษณะความผิด "ยักยอกทรัพย์"

1. เจ้าหน้าที่ธุรการ 3 ต้องหาคดียักยอกทรัพย์และศาลฝากขัง เนื่องจากเจ้าของหลักทรัพย์ที่ค้ำประกันขอทำการถอนค้ำประกัน (8/2543) โทษ ลดชั้นเงินเดือน 1 ชั้น

ลักษณะความผิด “ไม่ชำระหนี้”

1. นักวิชาการสรรพากร 6 ได้กู้เงินจากนางสาวเมตตา ผู้ประกอบการอยู่ในท้องที่ เป็นเงินจำนวน 100,000 บาท ดอกเบี้ยอีก 6,000 บาท รวมเป็นเงิน 106,000 บาท เมื่อครบกำหนดแล้วไม่ยอมชดใช้เงินที่กู้มา เมื่อถูกร้องเรียน ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ผู้นี้ได้ใช้เงินกู้เพียง 70,000 บาท (7/2540) โทษ ภาคทัณฑ์

2. เจ้าพนักงานทันตสาธารณสุข 5 ได้กู้ยืมเงินราษฎร 2 ราย โดยฉ้อฉลไม่ได้ทำหลักฐานการกู้ยืมเป็นหนังสือไว้ รวมเป็นเงิน 86,000 บาท เมื่อครบกำหนดกลับไม่ยอมชำระ เมื่อราษฎรร้องเรียนขอความเป็นธรรมกับผู้บังคับบัญชาโดยสุจริต กลับแก้ง้างความดำเนินคดีกับราษฎรผู้ร้องเรียน ทั้งเมื่อได้ข่าวว่าครูโรงเรียนชุมชนได้วิพากษ์วิจารณ์

เกี่ยวกับเรื่องนี้ถึงกับตัดไฟฟ้าบ้านพักครูที่ต่อจากที่ทำงาน (11/2545) **โทษ** ลดชั้นเงินเดือน 1 ชั้น

๓. เจ้าพนักงานปกครอง 7 ซื้อไม้จากร้านค้าไม้เป็นเงิน 84,183 บาท แล้วชำระเงินเพียงสองครั้งเป็นเงิน 40,000 บาท ส่วนที่เหลือไม่ยอมชำระ ทำให้เจ้าของร้านค้าไม้มีหนังสือร้องเรียน จังหวัดจึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้น และเจ้าหน้าที่ผู้นี้ได้ยอมรับว่าได้ค้างชำระค่าไม้ที่ซื้อจริง ต่อมาเจ้าหน้าที่ผู้นี้ได้นำเงินที่ค้างชำระ จำนวน 44,183 บาท ไปชำระให้แก่เจ้าของร้านค้าไม้แล้ว (11/2544) **โทษ** ลดชั้นเงินเดือน 1 ชั้น

ลักษณะความผิด "ไม่รับผิดชอบต่อครอบครัว"

1. นายช่างไฟฟ้าสื่อสาร 6 สำนักงานจังหวัดน่านสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย มีภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมายอยู่แล้ว และมีบุตรด้วยกัน 1 คน แต่ได้อยู่กินกับหญิงอื่นโดยไม่ได้จดทะเบียนสมรส จนมีบุตรสาววัยสามขวบด้วยกัน 1 คน (12/2543) **โทษ** ภาคทัณฑ์

2. เจ้าพนักงานการเกษตร 5 ไปมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับหญิงอื่น ในขณะที่ตนมีภรรยาโดยถูกต้องตามกฎหมาย และไม่รับผิดชอบต่อครอบครัว อันเป็นเหตุให้ครอบครัวเดือดร้อน (3/2545) **โทษ** ตัดเงินเดือน 5 % เป็นเวลา 2 เดือน

3. นายช่างโยธา 6 สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทได้จดทะเบียนสมรสกับหญิงอื่น ขณะที่ได้จดทะเบียนสมรสกับภรรยาอยู่แล้ว และไม่สนใจเอาใจใส่ ไม่ส่งเสียเงินเพื่อเป็นค่าเลี้ยงดูและค่าใช้จ่ายในครอบครัว

ถึงแม้ต่อมาภายหลังเจ้าหน้าที่ผู้นี้ได้จดทะเบียนหย่ากับหญิงคนดังกล่าว และยินยอมทำตามข้อเรียกร้องของภรรยาตามกฎหมาย คือ ส่งเงินเป็น ค่าเลี้ยงดูและค่าใช้จ่ายให้แก่ครอบครัวเป็นรายเดือนเป็นจำนวนครึ่งหนึ่งของเงินเดือนประจำก็ตาม (9/2545) **โทษ** ตัดเงินเดือน 5 % เป็นเวลา 2 เดือน

ลักษณะความผิด "ปลอมเอกสาร"

1. เจ้าหน้าที่ธุรการ 4 ได้แอบอ้างใช้สิทธิการกู้เงินสหกรณ์ออมทรัพย์ของเจ้าหน้าที่อื่น โดยได้ปลอมคำขอกู้เงินเพื่อเหตุฉุกเฉินทั้งฉบับ จำนวน 5 ราย รวมเป็นเงิน 26,800 บาท และรับเงินดังกล่าวไปจากสหกรณ์ออมทรัพย์ โดยอ้างว่าเป็นผู้รับมอบฉันทะจากผู้กู้ และเมื่อสหกรณ์ออมทรัพย์ส่งหนังสือรายงานการหักเก็บเงินสมาชิกก็ได้อาศัยโอกาสในฐานะเจ้าหน้าที่ธุรการขีดฆ่าและแก้ไขจำนวนเงินในรายงาน และจะโอนเงินเข้าธนาคารในบัญชีชื่อของสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ หรือคืนเงินให้เจ้าหน้าที่ที่ตนอ้างสิทธิ ซึ่งได้ชำระเงินครบถ้วนและไม่มีเจ้าหน้าที่ผู้ถูกแอบอ้างใช้สิทธิคนใดติดใจเอาความ (1/2542) **โทษ** ปลดออก

2. เจ้าหน้าที่บริหารที่ดิน 5 ร่วมกับบุคคลภายนอกทำการปลอมแปลงสัญญาขายฝาก และโฉนดที่ดินจำนวน 3 ฉบับ แล้วนำไปหลอกลวงขายฝากแก่ราษฎร โดยแสดงตนให้ราษฎรผู้ถูกหลอกลวงเข้าใจว่าเป็นเจ้าพนักงานที่ดินของสำนักงานที่ดิน (6/2541) **โทษ** ไล่ออก เจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข 6 ได้ยืมเงิน จากสำนักงาน จำนวน 50,000 บาท เพื่อจัดอบรมเยาวชนที่ติดยาเสพติด เมื่อได้รับเงินยืมแล้วไม่ได้นำเข้าบัญชีเงิน

สวัสดิการของสำนักงาน ก็เพื่อความสะดวกและคล่องตัวในการบริหารจัดการ
อบรมดังกล่าว เมื่อเสร็จการอบรมแล้ว เจ้าหน้าที่ผู้นี้ได้รวบรวมหลักฐาน
ต่างๆ เพื่อล้างหนี้เงินยืม โดยได้ปลอมลายมือชื่อผู้เกี่ยวข้องกับการอบรมใน
เอกสารและไม่เสนอผ่านผู้บังคับบัญชา แต่ต่อมาเจ้าหน้าที่ผู้นี้ได้แก้ไข
เอกสารต่างๆ ให้ถูกต้อง และตัดรายการที่เบิกไม่ได้ออกไป เมื่อมีเงินเหลือได้
ส่งคืนเป็นเงินสดพร้อมกับเอกสารที่แก้ไขใหม่ให้ถูกต้องแล้ว (12/2545)
โทษ ตัดเงินเดือน 5 % เป็นเวลา 2 เดือน

2. เจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข 6 สำนักงานปลัดกระทรวง
สาธารณสุขเขียนลายมือเจ้าหน้าที่พัสดุลงในบันทึกข้อความขออนุมัติ
จัดซื้อจัดจ้าง และบันทึกขออนุมัติจ่ายเงินบำรุง เพื่อขออนุมัติจัดซื้อจัด
จ้างรวมจำนวน 23 ครั้ง โดยมีการจัดซื้อจัดจ้างจริงตามที่ขออนุมัติ
(12/2545) โทษ ลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น

ลักษณะความผิด "ประพฤติก้าวไม่ร้ายแรง" ประพฤติตนไม่สมควร

1. นักวิชาการศึกษา 5 โดยแอบอ้างชื่อพระภิกษุจำนวน 5 รูป ทำ
หนังสือร้องเรียนศึกษาธิการอำเภอซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาต่อนายกรัฐมนตรีว่า
ประพฤติก้าวไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่หลายประการ (15/2540) โทษ
ภาคทัณฑ์

2. เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี 3 (หญิง) มีความสัมพันธ์รักใคร่กับชาย
คนหนึ่งโดยให้ความสนิทสนมไปรับประทานอาหาร ไปท่องเที่ยวร่วมงาน
สังสรรค์ด้วยกัน และพักหลับนอนในที่พักของที่ทำงานของฝ่ายชายเมื่อทราบ
ว่าฝ่ายชายมีภรรยาแล้ว จึงได้พยายามปลุกตัวออกห่าง การกระทำดังกล่าวทำ

ให้ครอบครัวฝ่ายชายเดือดร้อน แต่ไม่ถึงขั้นแตกแยก (12/2540) โทษ ภาคทัณฑ์

3. เจ้าหน้าที่บริหารงานพัฒนาชนบท 7 เป็นข้าราชการระดับรองหัวหน้ายืมเงินจากผู้รับเหมาหลายรายในจำนวนเงินที่สูงโดยผู้รับเหมาเหล่านั้นเป็นผู้ซึ่งติดต่อบริษัททำงานกับส่วนราชการของตน อาจทำให้บุคคลภายนอกเข้าใจว่าเจ้าหน้าที่ผู้นี้อาศัยตำแหน่งหน้าที่เรียกเงินจากผู้รับเหมา เพื่อผลประโยชน์บางประการอันเป็นการมิชอบ แม้ว่าการสอบสวนไม่ปรากฏว่าผู้นี้ได้กระทำการโดยมิชอบแต่อย่างใด (6/2541) โทษ ตัดเงินเดือน 5 % เป็นเวลา 1 เดือน

4. เจ้าพนักงานพัฒนาชุมชน 5 ได้ยื้อยุดฉุดแขนหญิงสาว ซึ่งเป็นลูกจ้างชั่วคราวของสภาตำบลเพื่อให้ลงจากรถยนต์ ซึ่งจอดที่แยกบายพาสถนนสายหนึ่งแต่หญิงสาวผู้นี้ไม่ยอมลงจากรถยนต์ บังเอิญมีคนผ่านมาพบเห็น ทำให้หญิงสาวโกรธและร้องไห้ เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้นี้ขับรถยนต์นำหญิงสาวส่งถึงบ้านพัก เป็นเหตุให้ญาติพี่น้องของหญิงสาวโกรธ และพากันไปแจ้งความดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ผู้นี้ที่สถานีตำรวจ ต่อมาญาติพี่น้องได้เข้าใจเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น จึงได้ไปถอนคำร้องทุกข์ และไม่ติดใจเอาความกับเจ้าหน้าที่ผู้นี้ (10/2540) โทษ ภาคทัณฑ์

5. นักวิชาการที่ดิน 6 เป็นหัวหน้างานทะเบียนสิทธิและหนังสือสำคัญทำหน้าที่ผู้ประเมินราคาห้องชุดที่ตัวแทนของบริษัทได้ยื่นขอจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมขายห้องชุด จำนวน 11 ห้อง โดยกล่าวกับตัวแทนของบริษัทว่า "ในการโอนครั้งนี้มีงบหรือเปล่า" แม้ข้อเท็จจริงยังไม่ชัดเจน

เพียงพอที่จะรับฟังได้ว่า ข้าราชการผู้นี้ พุดเพื่อให้ตนเองได้ประโยชน์ที่มีควร
ได้ อันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ (6/2541) โทษ ภาคทัณฑ์

6. เจ้าหน้าที่การเกษตร 5 ได้ดื่มสุรากับผู้รับการสงเคราะห์ของสถาน
สงเคราะห์ฯ 2 คน เมื่อผู้รับการสงเคราะห์ทั้ง 2 คน มาคุยในห้องพักส่วนตัว
ภายในสถานสงเคราะห์ฯ เนื่องจากเป็นวันสารทจีน และวันหยุดราชการ ซึ่ง
ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติรวมทั้งการหลบเลี่ยงงานในความ
รับผิดชอบที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาเป็นประจำ แต่ขณะนี้ได้
ปรับตัวและสามารถปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งที่ได้รับมอบหมายแล้ว (6/2544)
โทษ ภาคทัณฑ์

7. เจ้าหน้าที่ปกครอง 4 ได้รับมอบเอกสารประเมินผลการปฏิบัติ
ราชการของตนในครั้งที่ 2 จากผู้บังคับบัญชาที่ได้สั่งการให้ไปดำเนินการ
แก้ไขใหม่ในช่องเงินเดือนที่กรอกเงินเดือนไม่ถูกต้อง แต่เจ้าหน้าที่ผู้นี้
นอกจากแก้ไขอัตราเงินเดือนแล้ว ยังได้แก้ไขคะแนนในแบบประเมินผลการ
ปฏิบัติราชการของตน ซึ่งผู้บังคับบัญชาชั้นต้นได้ประเมินให้คะแนนไว้แล้ว
โดยแก้ไขจำนวน 3 แห่ง คือ ในช่องคะแนนรวมในข้อ 2.1 และข้อ 2.2 จาก 9
เป็น 10 และในข้อ 2.7 จาก 6 เป็น 16 (11/2544) โทษ ตัดเงินเดือน 5 %
เป็นเวลา 1 เดือน

**ข้อ 19 ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่เสริมสร้างและ
พัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัยป้องกันมิให้ผู้อยู่
ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัย และดำเนินการทาง**

วินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย

การเสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย ให้กระทำโดยการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี การฝึกอบรม การสร้างขวัญและกำลังใจ การจูงใจ หรือการอื่นใดในอันที่จะเสริมสร้างและพัฒนาทัศนคติจิตสำนึก และพฤติกรรมของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาให้เป็นไปในทางที่มีวินัย

การป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย ให้กระทำโดยการเอาใจใส่ สังเกตการณ์และจัดเหตุที่อาจก่อให้เกิดการกระทำผิดวินัยในเรื่องอันอยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการป้องกันตามควรแก่กรณีได้

ข้อ 20 พนักงานส่วนท้องถิ่นผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติทางวินัยตามที่กำหนดในหมวดนี้ ผู้นั้นเป็นผู้กระทำที่ผิดวินัย จักต้องได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่มีเหตุอันควรงดโทษตามที่กำหนดในหมวด 2

การลงโทษแก่พนักงานส่วนท้องถิ่นผู้กระทำผิดวินัยในแต่ละระดับนั้น ผู้มีหน้าที่พิจารณาเสนอความเห็น หรือผู้บริหารท้องถิ่นจะต้องใช้ดุลพินิจในการพิจารณาหรือการสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิดตามข้อ 69 ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย

และนอกจากนี้จะต้องนำหลักโนธรรม หลักความเป็นธรรม และนโยบายของทางราชการมาประกอบการพิจารณาด้วย

จุดมุ่งหมาย

"มิให้เป็นไปโดยพยาบาท โดยอคติ หรือโดยทุจริต หรือหลงใหลผู้ที่ไม่มีความผิด" การลงโทษพนักงานส่วนท้องถิ่นจึงควรดำเนินการให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่แท้จริง ซึ่งในทางหลักวิชาพอจะกล่าวได้ว่าจุดมุ่งหมายในการลงโทษทางวินัย มีดังต่อไปนี้

1. เพื่อรักษาความศักดิ์สิทธิ์ของกฎหมายหรือระเบียบแบบแผน

จุดมุ่งหมายนี้ ปรากฏจากข้อกำหนดของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัย และการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ตามข้อต่างๆ ดังนี้

ข้อ ๑ กำหนดว่าพนักงานส่วนท้องถิ่นต้องรักษาวินัยตามที่กำหนดเป็นข้อห้ามและข้อปฏิบัติไว้ในหมวดนี้โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

ข้อ 19 วรรคเจ็ด กำหนดว่าผู้บังคับบัญชาผู้ใด ละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามข้อนี้หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวโดยไม่สุจริต ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยตามข้อกำหนดที่ยกมากล่าวข้างต้นนั้นแสดงจุดมุ่งหมายที่จะให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการลงโทษผู้ทำผิดวินัยโดยเคร่งครัดเพื่อรักษาความศักดิ์สิทธิ์ของกฎหมายหรือเพื่อเป็นการ "ปราบ" ผู้กระทำความผิดและ "ปราม" ไว้มิให้

ผู้อื่นเอาเยี่ยงอย่าง ให้พนักงานส่วนท้องถิ่นทุกคน
สังวรณไว้ว่า ถ้าทำผิดวินัยจะต้องถูกลงโทษ โดยที่มี
จุดมุ่งหมายเช่นนี้ เมื่อพนักงานส่วนท้องถิ่นทำผิดวินัย
จึงต้องลงโทษ เว้นแต่กรณีทำผิดเล็กน้อยและเป็น
ความผิดครั้งแรก ผู้บังคับบัญชาอาจดโทษให้โดยว่า
กล่าวตักเตือนหรือให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือไว้ก่อน
ได้

2. เพื่อรักษามาตรฐานความประพฤติ ขวัญ และสมรรถภาพของ พนักงานส่วนท้องถิ่น

จุดมุ่งหมายนี้ ปรากฏจากข้อกำหนดของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัย
และการและการดำเนินการทางวินัย กำหนดว่าการลงโทษพนักงานส่วน
ท้องถิ่น ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด และมีให้เป็นไป
โดยพยาบาลโดยอคติ หรือโดยโทสะจริตหรือลงโทษผู้ที่ไม่มีความผิดในคำสั่ง
ลงโทษให้แสดงให้ชัดเจนว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดวินัยโดยมีข้อเท็จจริงที่ได้
จากการสอบสวน พยานหลักฐาน และเหตุผลที่สนับสนุนข้อกล่าวหาอย่างไร
เป็นการกระทำผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด โดยจุดมุ่งหมายนี้ การลงโทษทาง
วินัยแก่พนักงานส่วนท้องถิ่นผู้กระทำผิดจึงต้องกระทำโดย ฉับพลันคือ
ลงโทษในเวลาใกล้เคียงกับที่พบการกระทำผิด ลงโทษโดย เป็นธรรม คือ ได้
พิจารณาโดยถ่วงแท้ แล้วว่าทำผิดจริง ลงโทษโดย เสมอหน้า ไม่เลือกที่รัก

มักที่ซัง และลงโทษในระดับที่ **เหมาะสม** แก่ความผิดอันจะทำให้พนักงานส่วนท้องถิ่นโดยส่วนรวมมีความระมัดระวังในการรักษามาตรฐานความประพฤติและรู้สึกรู้ว่ามีความเป็นธรรมในราชการ ทำให้มีขวัญและกำลังใจในการที่จะประพฤติและปฏิบัติตนให้อยู่ในมาตรฐานที่ดีและทำงานให้ดี ซึ่งเป็นผลสะท้อนถึงสมรรถภาพของพนักงานส่วนท้องถิ่น ในทางตรงกันข้ามถ้าในหน่วยงานใดผู้บังคับบัญชาไม่ลงโทษผู้กระทำผิด หรือลงโทษไม่ยุติธรรม หรือไม่เหมาะสม ก็จะทำให้ขวัญของพนักงานส่วนท้องถิ่นเสีย และทำให้พนักงานส่วนท้องถิ่นโดยส่วนรวมไม่มีกำลังใจในการทำงานหรือไม่สนใจที่จะรักษามาตรฐานความประพฤติ

3. เพื่อจูงใจให้พนักงานส่วนท้องถิ่นปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น

จุดมุ่งหมายนี้ ปรากฏจากข้อกำหนดของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัย และการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย ข้อ 69 ซึ่งกำหนดให้การลงโทษมิให้เป็นไปโดยพยาบาท โดยอคติ หรือโดยโทสะจริตหรือลงโทษผู้ที่ไม่มีความผิด และให้แสดงให้ชัดว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดในกรณีใด ฉะนั้น การลงโทษทางวินัยแก่พนักงานส่วนท้องถิ่นผู้กระทำผิดวินัยผู้ใด ควรที่จะได้ทำให้ผู้นั้นรู้ เข้าใจ และยอมรับในความผิดที่ตนได้กระทำนั้น ซึ่งการทำให้เกิดความสำนึกในสิ่งที่ได้กระทำลงไปว่าเป็นสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ของส่วนรวม และของทางราชการ และผู้ที่กระทำผิดจะได้รับผลสนองการกระทำผิดโดยต้องถูกลงโทษนั้น จะเป็นทางจูงใจให้พนักงานส่วนท้องถิ่นปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น ทั้งนี้ นอกจากจะแสดงความผิดให้ปรากฏชัดในคำสั่งลงโทษแล้วผู้บังคับบัญชาควรจะได้เรียกพนักงานส่วนท้องถิ่นผู้ถูก

ลงโทษมาชี้แจงให้รู้สำนึกในความผิดเข้าใจว่าตนกระทำความผิดยอมรับในความผิดนั้น และหาทางจงใจให้ปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้นต่อไปด้วย

4. เพื่อรักษาชื่อเสียงของทางราชการและความเชื่อมั่นของประชาชนต่อทางราชการ

ทางหนึ่งที่จะรักษาชื่อเสียงและความเชื่อมั่นของประชาชนต่อทางราชการ ก็คือ ทำให้พนักงานส่วนท้องถิ่นมีระเบียบวินัย มีสมรรถภาพในการทำงานโดยสม่ำเสมอ หากในหน่วยงานใดมีพนักงานส่วนท้องถิ่นบกพร่องในเรื่องระเบียบวินัย หรือบกพร่องในการปฏิบัติราชการ ก็มีความจำเป็นที่จะต้องลงโทษพนักงานส่วนท้องถิ่นที่บกพร่องนั้น ๆ เพื่อที่จะรักษาไว้ซึ่งชื่อเสียงของทางราชการ และความเชื่อมั่นของประชาชนต่อทางราชการ ทั้งนี้ ถ้าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงซึ่งแสดงว่าผู้กระทำผิดเป็นบุคคลที่ไม่สมควรให้อยู่ในราชการ ก็ต้องลงโทษสถานหนัก คือ ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ หรือแม้จะยังลงโทษสถานหนักดังกล่าวไม่ได้ ถ้าเป็นบุคคลที่ไม่สมควรให้อยู่ในราชการ ก็อาจพิจารณาให้ออกจากราชการในฐานะอื่นเพื่อรักษาชื่อเสียงของทางราชการ และความเชื่อมั่นของประชาชนต่อทางราชการ

ระดับโทษ

มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ได้กำหนดโทษผิดวินัยไว้ว่า

ข้อ 20 โทษทางวินัยมี 5 สถาน คือ

- (1) ภาคทัณฑ์
- (2) ตัดเงินเดือน

(3) ลดชั้นเงินเดือน

(4) ปลดออก

(5) ไล่ออก

โทษ 5 สถานดังกล่าวข้างต้น แบ่งออกได้เป็น 3 ระดับ ดังนี้

ก. โทษสำหรับการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ได้แก่ ไล่ออก ปลดออก ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลงโทษลงต่ำกว่าปลดออก

ข. โทษสำหรับความผิดวินัยที่ไม่ถึงขั้นร้ายแรง ได้แก่ ลดชั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ เช่น จากโทษลดชั้นเงินเดือนเป็นตัดเงินเดือน หรือจากโทษตัดเงินเดือนเป็นภาคทัณฑ์

ค. โทษสำหรับความผิดวินัยเล็กน้อย เป็นกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อย หรือมีเหตุอันควรลดหย่อนซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษตัดเงินเดือน ได้แก่ ภาคทัณฑ์ และหากมีเหตุอันควรลดหย่อนในระดับโทษภาคทัณฑ์ จะงดโทษให้โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ หรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

การลงโทษแก่พนักงานส่วนท้องถิ่นผู้กระทำความผิดวินัยในแต่ละระดับนั้น ผู้มีหน้าที่พิจารณาเสนอความเห็นหรือผู้มีอำนาจในการสั่งลงโทษจะต้องใช้ดุลพินิจในการพิจารณาหรือการสั่งมาลงโทษให้เหมาะสมกับความผิดและนอกจากนี้จะต้องนำหลักมโนธรรม หลักความเป็นธรรม และนโยบายของทางราชการมาประกอบการพิจารณาด้วย

ระดับโทษของพนักงานจ้าง ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครนายก เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับพนักงานจ้าง พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2559 พนักงานจ้างผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติตามวรรคหนึ่งพนักงานจ้างผู้นั้น เป็นผู้กระทำความผิดวินัย จะต้องได้รับโทษทางวินัย ซึ่งมี 4 สถาน

- (1) ภาคทัณฑ์
- (2) ตัดค่าตอบแทน
- (3) ลดค่าตอบแทน
- (4) ไล่ออก

การลงโทษ

การพิจารณาโทษพนักงานส่วนท้องถิ่น การพิจารณาโทษผู้กระทำความผิดวินัยแยกอธิบายออกเป็นกรณีได้ดังนี้

1. ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 15 บัญญัติให้การออกคำสั่งเกี่ยวกับการบรรจุและแต่งตั้ง การย้าย การโอน การรับโอน การเลื่อนระดับ การเลื่อนขั้นเงินเดือน การสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ หรือการอื่นๆ เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ให้เป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่ ก.จังหวัดกำหนดแต่สำหรับการออกคำสั่งแต่งตั้งและการให้พนักงานส่วนท้องถิ่นพ้นจากตำแหน่งต้องได้รับความเห็นชอบจาก ก.จังหวัด

ก่อน และผู้บริหารท้องถิ่นอาจมอบหมายอำนาจดังกล่าวให้ผู้บังคับบัญชา
พนักงานส่วนท้องถิ่นในตำแหน่งใดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งนั้น
เป็นผู้ใช้อำนาจแทนผู้บริหารท้องถิ่นได้ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ที่ ก.จังหวัด
กำหนดประกอบกับมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ วินัยและการรักษาวินัย และการ
ดำเนินการทางวินัยข้อ 67 และข้อ 68 ที่กำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้ใช้
อำนาจในการลงโทษทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น ดังนี้

ในกรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อย และมีเหตุอันควรงดโทษ จะงด
โทษให้โดยถือว่ากล่าวตักเตือนเป็นหนังสือก็ได้

กรณีการกระทำในเรื่องเดียวกัน แต่เป็นความผิดวินัยหลายฐาน
ความผิดให้ส่งลงโทษในสถานโทษที่หนักที่สุดเพียงสถานเดียวแห่งการกระทำ
นั้น

“นายกองค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจลงโทษตัดเงินเดือน
และลดขั้นเงินเดือนพนักงานส่วนท้องถิ่นตามวรรคหนึ่งได้ ดังนี้

1) ตัดเงินเดือนได้ครั้งหนึ่งในอัตราร้อยละ 2 หรือร้อยละ 4 ของ
เงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลาหนึ่งเดือน สองเดือน
หรือ สามเดือน

2) ลดขั้นเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกินหนึ่งขั้น หรือลดเงินเดือนได้ครั้ง
หนึ่งในอัตราร้อยละ 2 หรือร้อยละ 4 ของเงินเดือนผู้นั้นได้รับในวันที่มีคำสั่ง
ลงโทษ แล้วแต่กรณี”

กรณีผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บริหารท้องถิ่นสั่งลงโทษปลด
ออก หรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมา
ประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลงโทษต่ำกว่าปลดออกในกรณีนี้

คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง หรือผู้บริหารท้องถิ่น แล้วแต่กรณี เห็นว่าพนักงานส่วนท้องถิ่น ผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง สมควรลงโทษ ปลดออกหรือไล่ออก ให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอเรื่องต่อ ก.จังหวัด พร้อมทั้งสำนวนการสอบสวนและเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เพื่อส่งเรื่องให้อนุวินัยฯ ซึ่งผู้นั้นสังกัดอยู่พิจารณาทำความเห็นเสนอและเมื่อ ก.จังหวัดมีมติเป็นประการใด ให้ผู้บริหารท้องถิ่นสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้นและผู้ที่ถูกลงโทษปลดออกตามข้อนี้ ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ

2. คำสั่งลงโทษ

คำสั่งลงโทษต้องทำเป็นหนังสือแสดงให้เห็นว่า ผู้ถูกลงโทษกระทำความผิดวินัยโดยมีข้อเท็จจริงที่ได้จากการสอบสวน พยานหลักฐาน และเหตุผลที่สนับสนุนข้อกล่าวหาอย่างไร เป็นการกระทำความผิดวินัยกรณีใดตามข้อใดการลงโทษต้องทำเป็นรูปคำสั่งตามแบบ ให้ระบุสิทธิในการอุทธรณ์ ระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์ไว้ในคำสั่งด้วยและถ้าผู้มีอำนาจสั่งลงโทษได้ใช้ดุลพินิจลดหย่อนโทษ ให้ระบุไว้ในคำสั่งลงโทษด้วยว่ากรณีความผิดนั้นผู้ถูกลงโทษควรได้รับโทษระดับใด มีเหตุอันควรลดหย่อนอย่างไร และเมื่อลดหย่อนแล้วให้รับโทษสถานใดในกรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและเป็นการผิดครั้งแรก ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่าควรงดโทษจะงดโทษให้โดยว่ากล่าว ตักเตือนหรือให้ทำทัณฑ์บนไว้ก่อนก็ได้ การว่ากล่าวตักเตือนกระทำได้โดยวาจาไม่ต้องทำเป็นหนังสือ เพียงแต่บันทึกกรณี กระทำความผิดและการงดโทษให้เป็นหลักฐานไว้ก็พอ ส่วนการทำทัณฑ์บนต้องทำเป็นหนังสือ

3. การออกคำสั่งลงโทษ ให้ทำตามแบบ ดังต่อไปนี้

การส่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ห้ามมิให้ส่งลงโทษย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่การส่งลงโทษผู้ถูกพิจารณาการ หรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน

การลงโทษลูกจ้างประจำ

การลงโทษลูกจ้างประจำ เป็นไปตามข้อ 386 ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครนายก เรื่องหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของพนักงานส่วนตำบล พ.ศ. 2545 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 28) พ.ศ. 2551 วินัยของลูกจ้าง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัยของพนักงานส่วนตำบล ซึ่งนำมาใช้บังคับโดยอนุโลม ดังนั้น ระเบียบโทษทางวินัยของลูกจ้างประจำจึงมี 5 สถาน เช่นเดียวกับพนักงานส่วนตำบล โดยการลงโทษลูกจ้างประจำก็เป็นไปตามแนวทางเดียวกันกับพนักงานส่วนตำบล

การลงโทษพนักงานจ้าง

การลงโทษพนักงานจ้าง เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครนายก เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับพนักงานจ้าง พ.ศ. 2547 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2559 ข้อ 48 พนักงานจ้างต้องรักษาวินัยวินัยโดยเคร่งครัด ตามที่กำหนดไว้เป็นข้อห้ามหรือข้อปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานส่วนตำบล ตามประกาศ

คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล (ก.อบต.จังหวัด) กำหนดไว้ โทษทางวินัย
ไม่ร้ายแรงของพนักงานจ้างได้แก่

- (1) ภาคทัณฑ์
- (2) ตัดค่าตอบแทน
- (3) ลดค่าตอบแทน

ส่วนโทษทางวินัยร้ายแรงของพนักงานจ้างคือไล่ออกสถานเดียว ดังนั้น
ข้อ 49 จึงกำหนดการกระทำความผิดทางวินัยร้ายแรงของพนักงานจ้าง
ดังนี้

- (1) กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ
- (2) จงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือ
เงื่อนไขที่กำหนดให้ปฏิบัติจนเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหาย
อย่างร้ายแรง
- (3) ปฏิบัติหน้าที่โดยประมาทเลินเล่อ จนเป็นเหตุให้ทาง
ราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง
- (4) ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในสัญญา หรือขัดคำสั่ง
หรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาตามข้อ 47 จนเป็น
เหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง
- (5) ประมาทเลินเล่อ จนเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความ
เสียหายอย่างร้ายแรง
- (6) ละทิ้งหรือทอดทิ้งการทำงานเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่า
เจ็ดวัน

(7) ละทิ้งหรือทอดทิ้งการทำงาน จนทำให้งานไม่แล้วเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนดจนเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง

(8) ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือกระทำความผิดอาญาโดยมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือหนักกว่าโทษจำคุก

(9) การกระทำอื่นใดที่คณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบลกำหนดว่าเป็นความผิดวินัยร้ายแรง

เมื่อพนักงานจ้างกระทำความผิดวินัยร้ายแรงให้นายกองคการบริหารส่วนตำบลเขาพระแตงตั้งกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงโดยเร็วตามข้อ 50 โดยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการสอบสวนการลงโทษวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ของพนักงานส่วนตำบล ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล (ก.อบต.จังหวัด) โดยอนุโลม

ข้อ 51 กรณีที่ปรากฏว่าพนักงานจ้างกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ให้นายกองคการบริหารส่วนตำบลหรือผู้บังคับบัญชาของพนักงานจ้างที่ได้รับมอบหมายสอบสวนให้ได้ความจริงและยุติธรรมตามวิธีการที่เห็นสมควร

กรณีที่ผลการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ปรากฏว่าพนักงานจ้างผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงให้นายกองคการบริหารส่วนตำบลหรือผู้บังคับบัญชาของพนักงานจ้างที่ได้รับมอบหมายพิจารณาสั่งลงโทษพนักงานจ้างผู้นั้น ในสถานโทษและอัตราโทษ ดังนี้

(1) นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ส่งลงโทษภาคทัณฑ์ หรือ ตัดค่าตอบแทนครั้งหนึ่งไม่เกิน 5% และเป็นเวลาไม่เกินสามเดือน หรือ ลดค่าตอบแทนครั้งหนึ่งไม่เกิน 4%

(2) ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ส่งลงโทษภาคทัณฑ์ หรือ ตัดค่าตอบแทนครั้งหนึ่งไม่เกิน 5% และเป็นเวลาไม่เกินสองเดือน

(3) ผู้อำนวยการกองหรือหัวหน้าส่วนราชการ ส่งลงโทษ ภาคทัณฑ์หรือตัดค่าตอบแทนครั้งหนึ่งไม่เกิน 5% และเป็นเวลาไม่เกิน หนึ่งเดือน

(4) หัวหน้าฝ่ายหรือหัวหน้างานส่งลงโทษภาคทัณฑ์

การส่งลงโทษตามวรรคสอง ให้ส่งลงโทษตามควรแก่กรณีให้ เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควร ลดหย่อน จะนำมาประกอบการ พิจารณาลดโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณี กระทำผิด วินัยเล็กน้อย หรือมีเหตุอันควรลดหย่อน ซึ่งยังไม่ถึงกับ จะต้องลงโทษตัดเงินค่าตอบแทน

ในกรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษจะ ลดโทษให้โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

เมื่อได้มีการส่งลงโทษหรือทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ หรือว่า กล่าวตักเตือน หรือสั่งยุติเรื่อง กรณีไม่มีมูลกระทำความผิด ให้รายงาน คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล (ก.อบต.จังหวัด) พิจารณา เมื่อ คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล (ก.อบต.จังหวัด) มีมติประการใด ให้ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปฏิบัติตามมตินั้น ภายในเจ็ดวันนับแต่ วันทราบมติ

